

Motorový člun v rychlosti narazil do pramice, rozpůlil ji vedví. Senior s vnoučkem zázrakem vyvázli bez zranění

NALŽOVICE/ČASTOBOŘ Parný víkend lákal k vodě. Slapská přehrada kypěla plavci, výletníky na lodkách i řidiči vodních skútrů a motorových člunů. Nedělní vyjíždka na pramici v rekreační oblasti Častoboř se tak mohla stát seniorovi s osmiletým vnukem osudnou. Nepozorný řidič motorového

člunu do jejich pramice totiž v rychlosti narazil. Na místo byly povolány všechny záchranné složky. Senior s vnukem z incidentu vyvázli bez závažných zranění.

„Akorát jsem si na břehu kotviště dával s kamarády kafe, tak muselo být něco kolem půl až tři čtvrtě na čtyři, když utom

slyším velkou ránu! Vyběhnu k vodě a vidím téměř na druhé straně velký motorový člun a u něj poškozenou potápějící se pramici. Lidi ve vodě. Hned jsem naskočil do loďky a vypravil se jim na pomoc,“ popisuje událost rybář a častý návštěvník Častoboře Miloš Růžička.

Pokračování na straně 2

Městské slavnosti Rosa se vrátily do Sedlčan po třech letech

SEDLČANY Hned dvakrát se kvůli covidu nemohly konat historické slavnosti Rosa, připomínající pověst o nepovedeném přepadení Sedlčan voje-

vůdcem Janem Žížkou. Dnes už historickou část slavností nepřipomíná téměř nic, ale vzhledem k tomu, že zvláště v pátek 17. června večer se ná-

městí zaplnilo tak, že by skoro špendlík nepropadl, bylo znát, že se lidé na Rosu těšili.

Žížka přece neprohrál

Stalo se již dobrým zvykem, že třídní maraton hudby, mluveného slova, sportovních zápolení a dalšího zajímavého programu zahajuje starosta města a stejně tak tomu bylo i v letošním roce.

„Vítám vás všechny ctihodné měšťany sedlčanské na tradičních městských slavnostech Rosa,“ promluvil stylově v duchu

Pokračování na straně 10

Fanánek oslavil narozeniny na pódiu při punkovém večírku

PETROVICE Tréninkové hřiště SK Petrovice v pátek ožilo přípravami festivalu pro všechny příznivce punku, rocku a celkově dobré muziky. Úderem páté odpolední v sobotu 18. června se areál otevřel.

O hodinu později se nadšené a netrpělivé publikum dočkalo první kapely, kterou byla formace E!E z Příbrami, jež vystupuje již 35 let. Hity jako Humusák, Ferda Mravenec a další přitáhly pod pódium nadšence

všech věkových kategorií. Vzduchem litaly kelímky, občas boty a v jednu chvíli i nafukovací panna, kterou si s sebou přivezla parta mladíků, dělající doprovod budoucímu ženichovi, který

Pokračování na straně 13

Vlakem, autobusem a městskou hromadnou dopravou lze cestovat na jednu jízdenku

REGION V okruhu až 120 kilometrů od Prahy lze ve Středočeském kraji cestovat vlakem, autobusem i městskou hromadnou dopravou s jedinou jízdenkou. Celý proces integrace byl slavnostně uzavřen

v pátek 10. června v Kamýku nad Vltavou. Zapojením oblastí Březnicka a Krásnohorská byl společný dopravní systém na území Středočeského kraje a Prahy dokončen a počínaje

Pokračování na straně 2

Městský úřad se přestěhoval do obnovené bývalé sýpky

KRÁSNÁ HORA Přibližně v polovině května letošního roku se začal v Krásné Hoře stěhovat městský úřad s veškerou agendou o několik set metrů dále – do bývalé sýpky.

„Rekonstrukce ještě úplně neskončila, ale dostali jsme souhlas k předčasnému užívání,“ upozornila místostarostka tohoto povltavského městečka Jana Mašková. Vysvětlila,

že bylo ještě potřeba dát fasádu na jednu stranu budovy, na níž byly dráty elektrického vedení. „Dráty už zaměstnanci Českých energetických závodů sundali a přemístili je na stožáry, do konce června musí být vše podle podmínek projektu hotovo,“ dodala.

Samotné stěhování zajišťovali zaměstnanci

Pokračování na straně 3

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERGCEMENT Group

BĚTONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK
PRODEJ BETONU A KAMENIVA
725 635 401

www.transportbeton.cz

Motorový člun v rychlosti narazil do pramice, rozpůlil ji vedví. Senior s vnoučkem zázrakem vyvázli bez zranění

Dokončení ze strany 1

Senior s vnukem naštěstí nebyli odkázáni pouze na pomoc pohotového rybáře. Jako první ze záchranných složek dorazila z Živohoště posádka Vodní záchranné služby Slapy. Senior (nepřeje si být jmenován) byl následně převezen do sedlcanské nemocnice na rentgen horní kosti. Ještě týž odpoledne jej propustili do domácí péče.

Hned druhý den v dopoledních hodinách se k incidentu vyjádřil následovně: „Byli jsme s vnukem na víkend na hausbótu, akorát jsme už pomalu balili k odjezdu domů, když kluk povídá, že by chtěl ještě pro vodu na druhou stranu do Rejže. Vytéká tam ze skal takový pramínek. Tak jsme nasedli k poslední projížďce na pramíčku před odjezdem. Vzal jsem třípytku, vláčeli jsme. Vnuk vesloval. Provoz na Slapech je šilový. Byl jsem ostražitý. Asi ve dvou třetinách řeky jsem si všiml motorového člunu, jak proti proudu rychle jede v naší úrovni. V těch místech řeka tvoří oblouk, čluny to točí podél břehu, tenhle ještě za sebou na špagátu táhnul kruh a v něm zřejmě děti,“ popisuje senior incident podrobně.

„Byl už dost blízko a stále v naší úrovni. Byli jsme k němu napříč, jelikož jsme mířili ke skalám. Řekl jsem vnukovi, ať přestane veslovat, ať si člun vybere z jaké strany nás minout. Blížil se rychle a já pochopil, že nás nemine,“ sděluje a jedním

dechem pokračuje ve vyprávění. „Narazil kylem do špičky pramice sotva půl metru od kluka! Pramice se roztočila a mě to vymrštilo do vody. Když jsem vyplaval první myšlenka byla samozřejmě na vnuka. Seděl otřesený na pramici, špička byla ulomená a pramice se začala potápět. Chytil jsem se hned toho kruhu, co za sebou ten člun vláčel, vytáhl jsem na něj vnuka. Majitel člunu nás potom odtáhl ke břehu. V tu chvíli tam dorazili i vodní záchranáři a vzali si nás do péče. Manželka volala bezprostředně po incidentu policii a vím, že tam byli i hasiči. Víc jsem se o to ale nestaral, protože mne pak převezli ještě na rentgen do Sedlčan,“ uzavírá líčení dramatické události a dodává: „Nejhroší byl ten šilový pocit bezmoci těsně před nárazem. Ví, že jsme měli obrovské štěstí! Nechci už na to vůbec myslet. Byla to děsivá událost v našem životě a už se s ní nechci vůbec zabývat.“

Tisková mluvčí HZS Středočeského kraje Tereza Sýkora Fliegerová potvrdila zásah sedlcanského hasičského sboru stejně jako dobrovolných hasičů Nalžovice u nedělního incidentu: „V době příjezdu již nebyl nikdo ve vodě. Hasiči pomohli s odtahem pozůstatků pramice na břeh. Žádné provozní kapaliny neunikly.“ Vyjádření tiskového mluvčí územního oddělení policie ČR se v termínu uzavěrky nepodařilo získat. Obvodní oddělení Dobříš pouze potvrdilo zásah.

Lucie Kakosová

Vlakem, autobusem a městskou hromadnou dopravou lze cestovat na jednu jízdenku

Dokončení ze strany 1
neděli 12. června začal fungovat.

Společný dopravní systém tak zahrnuje 1 300 měst a obcí, týká se 72 vlakových linek, 485 regionálních auto-

žení pásky v Kamýku se účastnila řada hostů – místopředsedkyně Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR Věra Kovářová, hejtmanka Středočeského kraje Petra Pecková, krajský radní pro

„Je mi nesmírnou ctí být u historického okamžiku, kdy jsme po 30 letech od vypravení první příměstské linky za hranice Prahy dokončili celý proces integrace veřejné dopravy v celém Středočeském kraji. Doprava v celé oblasti se musí chovat jako jeden celek, což právě systém PID umožňuje. Právě jsme dokončili největší dopravní systém v České republice,“ sděloval přítomným Petr Borecký.

Území Středočeského kraje a přilehlých oblastí je rozděleno na 13 tarifních pásem, ve kterých je možné použít širokou škálu jednorázových i dlouhodobých předplacených jízdenek. Ty je možné si pořídit pomocí mobilní aplikace PID Lítačka, přes e-shop Lítačky nebo na jednom z prodejních míst včetně 11 středočeských měst. Jednorázové jízdenky je možné zakoupit také přímo ve vlacích i autobusech včetně možnosti platby bankovní kartou. -mb-

Symbolickým přestřižením pásky byl v Kamýku nad Vltavou ukončen 10. června celý proces integrace v dopravě v rámci Středočeského kraje a Prahy. Foto: archiv Středočeský kraj

busových linek, 36 dopravců a přibližně 15 tisíc stanic a zastávek. Integrace měst Příbrami, Kolína a Mladé Boleslavi se v současné době ještě připravuje.

Symbolického přestři-

žení starosta Petr Halada. oblast veřejné dopravy Petr Borecký, ředitel Integrované dopravy Středočeského kraje (IDSK) Zdeněk Šponar a další. Chybět při této události nemohl ani kamýcký

Kasičku s penězi na výcvik psů ohlídá Charlie

SEDLČANY V sedlcanské městské knihovně mohou návštěvníci vidět kasičku, kterou „střeží“ pes Charlie. Je umístěna hned naproti výpůjčnímu pultu a dobrovolné příspěvky mají pomoci dobré věci. Blanka Tauberová, ředitelka knihovny, uvedla, že peníze budou použity na výcvik vodících psů pro nevidomé a jinak těžce postižené lidi.

„Iniciativa na tuto aktivitu vzešla od jedné místní rodiny, která má nevidomou maminku a ta má psa Charlieho, který je prvním takto vycvičeným psem v Sedlčanech. Čtyřnohý pomocník je jí oporou jak v domácnosti, kde jí dokáže pomoci s různými úkony, tak i na ulici. My jsme stejným jménem pojmenovali pejskovu zmenšeninu u kasičky,“ vysvětlila ředitelka Tauberová. „Kasička byla oficiálně zapečetěna na městském úřadu a podobně bude i po ukončení sbírky otevřena. Věříme, že se touto formou podaří pro další potřebnou rodinu psa vycvičit. Nemalé náklady, které jsou s tím spojené, si každý

potřebný nemůže dovolit,“ poznamenala.

Klub držitelů vodících psů je součástí sdružení SONS, jehož posláním je hájit zájmy lidí s uvedeným zdravotním handicapem. -mb-

Garant projektu Českého olympijského výboru za 1. ZŠ Sedlčany Petr Novotný převzal cenu na sportovní vybavení školy v hodnotě 60 tisíc korun

PRAHA/SEDLČANY Český olympijský výbor se před sedmi lety rozhodl co nejvíce rozvíjet české školáky, kteří sice ve velké míře rozumí moderním technologiím, ale sportu se věnují stále méně. A protože ČOV se zaměřuje hlavně na sportovní všestrannost, přišel s projektem pro základní školy a víceletá gymnázia, který dostal název Sazka olympijský víceboj.

Školáci poznávají, jak se zlepšují

„Tento projekt má dvě části, a sice Olympijský diplom a Odznak všestrannosti,“ upřesnil učitel 1. ZŠ Sedlčany Petr Novotný. „Olympijský diplom zahrnuje osm disciplín, a pokud je děti splní, dostanou sportovní diplom, z něhož se mohou dozvědět, jak se

ném duchu plnil už za minulého režimu. Je spíše pro žáky druhého stupně, je v něm deset disciplín, jako je sprint, hod kriketovým míčkem, trojskok snožmo z místa, nebo běh na tisíc metrů, a už se jedná více o samotný výkon. Školáci bojují o odznaky, od bronzového přes stříbrný, zlatý až po diamantový. Dostávají také vysvědčení, v němž jsou uvedeny výkony a body.“

Školáci se obvykle tohoto projektu zúčastňují více let a podle obdržených diplomů a vysvědčení mohou porovnávat, jak se zlepšují.

Čtyři zástupci na předání cen

Obě jmenované disciplíny plní každoročně také žáci 1. sedlcanské základní školy a vždy na konci škol-

řazena do koše, z něhož se losovalo o finanční příspěvek na sportovní vybavení škol v hodnotě šedesát tisíc korun. „Vylosováno bylo pět škol z celé republiky a mezi nimi i naše škola,“ připomněl Petr Novotný a dodal: „Byli jsme proto v úterý 14. června pozváni do Hop Arény v Praze-Čestlicích, ve které se děti ze všech pozvaných škol mohly po celý den i sportovně vyžít.“ Slavnostního předání cen se kromě garanta projektu za 1. ZŠ Sedlčany Petra Novotného zúčastnil ředitel školy Libor Novotný a dvě úspěšné žákyně s nadprůměrnými výkony, Aneta Jiráčková a Alice Mašková.

Celkově se v Praze předávaly ceny v hodnotě jeden milión Kč na sportovní vybavení, a to mezi pětácti škol, které se zapojily do Sazka olympijského víceboje a splnily podmínky pro losování. Učitele a školáky podpořilo několik známých sportovců. Bronzová olympijská medailistka v trojskoku Šárka Kašpárková, účastnice poslední olympiády, gymnastka Aneta Holasová a freestyle motocyklista Petr Pilát.

Přítomni byli rovněž zástupci hlavních sponzorů, Sazky a společnosti Sportisimo, která věnovala zmíněných milión korun. Pět škol obdrželo šedesát tisíc korun, deset škol čtyřicet a další školy dostaly dvacet a deset tisíc. A na co využije příspěvek 1. ZŠ Sedlčany? „Sejdeme se společně s tělocvikáři, protože je to práce jejich kolektivu, a poradíme se, co bude nejlepší pořídit a jak cenu využít. Sportisimo nám poskytlo nabídku a my si vybereme mimo jiné míče, hokejky a brankářskou výstroj na florbal a vybavení pro menší děti do družiny,“ uzavřel Petr Novotný.

David Myslikovjan

Městský úřad se přestěhoval do obnovené bývalé sýpky

Dokončení ze strany 1 radnice. „Městský archiv obsahuje obrovskou haldu dokumentů. Naštěstí k přepravě té spousty papírů pomohl výtah, který vše dopravil do patra nad galerií, kde nový archiv vzniká,“ doplnila. Potvrdila, že galerie ještě není oficiálně otevřená a nejsou ani stanoveny návštěvní dny a hodiny. Vitřiny, na nichž má být zachycena především bohatá historie Krásné Hory, zatím nejsou k dispozici. Na jejich zakoupení požádalo vedení radnice o dotaci. Prázdná místnost ale nezmizela.

„Uspořádali jsme 7. května pro zájemce Den otevřených dveří, aby měli lidé možnost se podívat, jak rekonstrukce dopadla. Fotograf Jiří Jiroušek nám zapůjčil krásné panoramatické fotografie, které pořizoval z rogala. Udělal z nich výstavu a přidal k nim pro porovnání současné záběry i starší

na výstavě v Ochráně fauny v Hrachově.

Jana Mašková potvr-

Místostarostka Krásné Hory Janě Maškové se prý po bývalé kanceláři nestýská.

dila, že celkové náklady na rekonstrukci bývalé sýpky dosáhly výše kolem 27 milionů korun a z toho dotace činila 18 milionů. Připomněla, že dodavatelem byla firma SB Barták. Bývalé sídlo městského úřadu bude využito jako lékárna a horní patro zřejmě nabídne radnice k pronájmu.

Na otázku, zda se jí po bývalé kanceláři nestýská, místostarostka rázně odpověděla: „Nestýská. A proč? Protože nové prostory jsou prostě nádherné!“

Avizovala, že oficiální

fotografie z Krásné Hory a jejich osad,“ uvedla místostarostka s tím, že v galerii zůstanou zřejmě do konce září. Sedmačtyřicetiletý fotograf Jiroušek není v regionu neznámou osobností. S jeho „nebeskými pohledy“ se mohou zájemci potkat například

otvření zrekonstruované bývalé sýpky, na které chce vedení radnice pozvat občany, ale také starosty Sdružení obcí Sedlcanska, předběžně plánují se starostou Jiřím Urbanem na červenec.

Marie Břeňová

Cenu v Praze-Čestlicích převzal učitel 1. ZŠ Sedlčany Petr Novotný (třetí zprava).

jim vedlo a jaké měly výkony. Vidí také i porovnání se svými vrstevníky z celé republiky. Rovněž jim je doporučeno, ke kterému sportu by měly mít nejbliž a mohly se mu věnovat. Školákům vždy radí známá sportovní tvář. Pokud se školák jeví jako silový typ, například rychlostní kanoista Josef Dostál, který je právě silovým typem sportovce, doporučuje třeba horolezectví, lední hokej nebo házenou. Děti i jejich rodiče tak dostávají návod, pro který sport by se mohly rozhodnout. Odznak všestrannosti se v podob-

niho roku dostávají kromě klasického vysvědčení i vysvědčení sportovní. Podle slov Petra Novotného se možná někdy více těší právě na to sportovní. Zatímco ČOV projekt organizuje, škola musí zajistit, aby byly všechny výkony uloženy do systému, a na konci každého ročníku z Prahy dorazí diplomy.

A pokud mají všechny děti splněny svoje disciplíny do konce ledna a získají tak potřebný plný počet bodů, organizátoři projektu školy zařazují do slosování. 1. ZŠ Sedlčany tak byla za-

Po roce opět „přípluli“ úhoři na Červený Hrádek, odtud putují do 25 řek, potoků, přehrad a revírů

ČERVENÝ HRÁDEK Stalo se už takřka tradicí, že si zástupce firmy Marc Vlug jednou ročně potřeše přátelsky rukou po dlouhé cestě z Holandska s Františkem Budkou, provozujícím sádka na Červeném Hrádku. Veze k němu ve speciálně upraveném kamionu zásilku úhořů říčních, aby oživil populaci v českých vodách. Rybáři tuto iniciativu vyvíjí a investují do ní peníze, protože těchto ryb všeobecně ubývá a obávají se, aby se úhoř nedostal na listinu silně ohrožených druhů.

Vloni „hádci“ o délce 15 až 20 centimetrů „příplavali“ k rybáři Budkovi 14. června, letos byli očekáváni jen o dva dny dříve – ve čtvrtek 16. června. Ryby opět ožíví řeky Vltavu, Sázavu, Berounku, vody na Orliku a v Trnávce. U sádek se i tentokrát odehrál obvyklý rituál. Budkovi pomocníci přinesli kádě, do nichž vždy po otevření jednotlivých částí cisterny vtékají úhoři. S vykládkou souvisí nutně také vážení ryb a jejich rozdělení podle požadavků jednotlivých rybářských spolků. Aktivitu nám přiblížil v rozhovoru její organizátor František Budka.

Přivezla zásilku stejná firma a stejný nestor firmy jako v předchozích letech?

Náš letitý obchodní třiaosmdesátiletý partner Arie, na kterého jsme byli posledních deset let zvyklí a kterého všichni obdivovali, že se v tak vysokém věku vydává sám takovou dálku a přebírá za všechno odpovědnost, bohužel onemocněl. V letošním roce k nám dorazili proto úhoři ze stejné úhoři farmy, ale přivezl je jiný dodavatel, který nám byl doporučen. V Holandsku je ještě větší problém než u nás sehnat kvalifikované pracovníky a přesto, že firma pana Ariého má dva speciální nákladní automobily, nepodařilo se mu za dva měsíce sehnat řidiče, který by odřídil cestu k nám do České republiky. Proto raději doporučil jinou firmu.

Vloni jste objednával 160 tisíc kusů úhořů. Kolik to bylo letos?

Letošní objednávka byla ještě o přibližně 10 tisíc kusů odkrmených úhořů vyšší než v loňském roce.

Výrobní náklady,

ceny výrobků, energií, pohonných hmot všeobecně rostou. Promítlo se to i do cen letošní dodávky úhořů?

V letošním roce je pro nás cena přibližně stejná,

korun, se domlouvá půl roku předem. Vzhledem k tomu, že v několika posledních měsících letí ceny úplně ve všem nahoru – u úhořů jde konkrétně o náklady v krmivech

Úhoři připutovali z Holandska jen o dva dny později než vloni.

euro je naštěstí posilováním České národní banky zatím stabilizované, a tak pro nás zdražení představuje asi 20 korun za jeden kilogram. Cena se promítá na dopravu. To jsou podmínky roku 2022, možná je tomu tak naposled. Příští rok očekávám, že budou náklady daleko vyšší.

Proč si to myslíte?

Cena na takto velkou dodávku, která je řádově v několika milionech

a elektrické energii, která je při odkrmování úhořů k recirkulaci vody a celkové obsluze zapotřebí.

Přibývá místních organizací rybářských svazů, které mají o úhoře zájem?

Úhoře od nás berou dva nejvýznamnější územní svazy, pro které je dodáváme a vysazujeme na 25 řek, potoků, přehrad a revírů, jako tomu bylo v minulých letech. Letos se

k nim připojilo nově Rybářství Třeboň, které chce do svých soustav na Třeboni také podpořit alespoň v menší míře obnovu populace úhoře říčního.

Jaké máte osobní zkušenosti nebo poznatky vy s tím, jak se rybě ve vašich revírech daří?

Jelikož každý rok si nějaké úhoře vysadíme do svých chovných rybníků, máme možnost je pozorovat. Jednak si všímáme, jak přirůstají a také chceme vědět, kolik se jich tu vlastně udrží. Musím radostně konstatovat, že při výloveh téměř na každém našem rybníce úhoře máme. Samozřejmě rozhoduje, jak je rybník průtočný, kolik v rybníce mají úhoři potravy, zda se nachází na větší soustavě... I když úhoři cestují po vodě i proti proudu, část jich v rybnících vždy zůstane. Pokud úhoři odtokem nebo přítokem z rybníků propouští do potoků, dostanou se stejně do říček, řek, poté do přehrad a při migraci putují zpět do Sargasového moře, odkud prakticky přicestovali než je někdo nychytal. A udržet populaci je to, o co nám především jde!

Marie Břeňová

Houbaři už plní své košíky nejen hříbky

SEDLČANSKO Ačkoliv by se mohlo zdát, že vyrazit v současném horku do lesa je čiré bláznovství, opak je pravdou. Místa, která byla bohatší na dešťové srážky nebo například hráze rybníků, již nabízejí krásné houbařské úlovky. Jen okolo Petrovic už houbaři plní košíky zdravými hříbky a výjimkou nejsou ani lišky a bedly.

Pozor by si ale lidé měli dát na klíšťata, protože aktivita klíšťat je v regionu na pátém, nejvyšším stupni, který znamená mimořádné riziko. Je proto vhodné při pobytu v přírodě používat repelent či se vhodně obléknout.

Jana Motrincová

Nedaleko Zahrádky u Petrovic už rostou krásné dubové hříbky.

Asfalt pro Solopysky, projekt pro nemocnici a předláždění pódia pro školu

SEDLČANY Zakázku v hodnotě 2,41 milionu korun na zhotovení nových asfaltových povrchů komunikace v osadě Solopysky získala společnost Údržba silnic Sedlčany. Předložila z uchazečů nejvýhodnější nabídku, kterou rada města ve středu 15. června schválila jako vítěznou. Místostarosta Sedlčan Zdeněk Šimeček doplnil, že do uvedené ceny je již zahrnuta DPH.

Radní se zároveň usnesli, že zadají zpracování projektové dokumentace

na rekonstrukci elektroinstalace v objektu městské nemocnice. Pověřili zároveň odbor investic, aby úředníci provedli výběrové řízení formou výzvy třem dodavatelům.

Třetí investiční akce, o níž se ve středu na radnici jednalo, se týká předláždění pódia na dvoře 2. ZŠ Propojení, kde došlo k propadu dlažby. „Byl vybrán uchazeč K-P Stavby. Dílo představuje, včetně DPH, hodnotu 170 tisíc korun,“ doplnil ve stručnosti Šimeček.

-mb-

Dobrý tým je tou nejlepší didaktickou pomůckou, říká ředitelka školy Veronika Křenková

VYSOKÝ CHLUMEC Ve zdejšímu městyse se před rokem vyměnila ředitelka školy. Stala se jí Veronika Křenková, která je v okolí známá jako sestra Tereza. Po roce ve funkci se redakci svěřila se svými starostmi i plány.

Máte téměř za sebou první školní rok ve funkci ředitelky. Co bylo motivací k přihlášení se do konkurzu?

Jednoduše řečeno především děti, touha zažít týmovou práci a využít co nejvíce potenciál malé vesnické školy. Na Vysokém Chlumu pracuji sedmáct let a spolu s ostatními vytváříme školu, kde se všichni známe a učíme se společně žít a poznávat svět

školní rok začali společným projektem Karty ctností, které podporují etickou výchovu. Na každý měsíc jsme vybrali jedno společné téma. Taktéž jsme letos přepracovali školní vzdělávací program jak pro mateřskou, tak pro základní školu, abychom podpořili jejich společnou cestu. Ale uskutečnění všech těchto plánů bude ještě náročné.

Co naopak nejlepšího jste v roli ředitelky zažila?

Snad můžu říct, že každodenní zážitky. Do toho spadá také Lesní mateřská škola. Začalo to hledáním, jak ještě lépe využít obrovský potenciál velké školní zahrady. Díky podpoře a schválení zřizovatele městyse Vysoký Chlumeč

se již uskutečnil zápis do této venkovní třídy. Máme kapacitu naplněnou a v září startujeme. Přes léto bude na zahradě postaven zahradní domek jako záze-
mí pro tyto děti. Jako ředitelka se snažím najít především finanční podporu pro toto dílo. Jsem potěšena, že jsme byli vybráni do projektu ČSOB Pomáháme regionům, kde je

kolem nás. Báví mě provázet děti na této cestě a učím se napomáhat i dospělým tvořit věci společně.

Stala se ze snu realita?

Především když začínáme společně den zpíváním a ranním hlášením či se koná páteční oceňování nebo hledáme s dětmi řešení náročných situací, jsou to chvíle, kdy se sny stávají realitou. Tvořit se všemi zaměstnanci tým, to přiznávám, je náročnější. Neboť v týmu mohou být jen taková lidé, kteří ví, že sami nic nezmůžou, že potřebují ostatní. Tvořit tým vyžaduje určitě odvahu, důvěru, nasazení. A zároveň dobrý tým vyžaduje sílu, která provokuje. Není lepší didaktické pomůcky. Tím vším ve škole procházíme.

Vraťme se na začátek školního roku. Co se vám tehdy zdálo jako nejtěžší?

Těch náročných úkolů nebylo opravdu málo. Určitě jeden z nich je větší propojování základní školy a mateřské školy. Proto jsme také

vypsána veřejná sbírka pro tento projekt. A čím více finančních prostředků se nám podaří získat, tím větší také potom bude podpora od banky.

To zní zajímavě. Máte ještě další podobné plány do budoucna? Jak bude vypadat vysokochlumecká škola pod vašim vedením za pět let?

Určitě nás čeká rozjezd Lesní mateřské školy, která přinese jistě mnoho vyladování s celou organizací. V ZŠ i MŠ společně hledáme, jak podpořit kvalitní, pohodovou školu, která bude otevřená všem. Láká nás školní program Začít spolu, neboť si uvědomujeme, že spoustu prvků tohoto programu již děláme, takže toho chceme co nejvíce využít. Tak se objevily nesmírně odvážné výzvy, aby na Vysokém Chlumu byl i druhý stupeň či vybudovat v podkroví stacionář pro seniory, propojovat generace. Ale to už jsou opravdu velké sny.

Olga Trachtová Hadáčková

- Koupím les nebo pole jakékoliv výměry. Tel.: 730 529 545. 143/22
- Pronajmu garsoniér 1+kk v Sedlčanech, solidní jednání a pravidelné platby.

- Tel.: 732 279 705, e-mail: martin.carabus@tiscali.cz. 144/22
- Koupím československé dukáty a jiné zlaté mince. Tel.: 778 080 060. 145/22

Kabát revival Plzeň Příčovy – letní parket 1. července od 21 hodin

Kominictví Tuháček

tel.: 777 811 898

kominictvi.tuhacek@seznam.cz

- čištění ○ frézování
- vložkování
- revizní zprávy ○ sanace
- stavby a opravy komínů
- zajišťování revize

UNIS-N
stylový nábytek

OBSLUHA CNC OBRÁBĚCÍHO STROJE

přijmeme pracovníka na pozici „obsluha CNC obráběcího stroje“ v zakázkové výrobě nábytku a interiérových prvků v Sedlčanech

Náplň práce:

- obsluha CNC obráběcího stroje

Požadujeme:

- vzdělání min. SOU, SŠ
- zkušenost práce v dřevovýrobě – výhodou
- praxe na CNC obráběcím stroji – výhodou
- znalost práce na PC

Nabízíme:

- práci v menším kolektivu ve stabilní firmě s dlouholetou tradicí
- možnost profesního růstu
- odpovídající platové ohodnocení
- odměny dle dosažených výsledků
- příspěvky na obědy

DÁLE PŘIJMEME TRUHLÁŘE

Další informace na e-mailu: expedice@unis-n.cz
nebo na tel. čísle: 606 638 515

PLOŠNÁ INZERCE od 14 Kč vč. DPH/cm²

Tel.: 774 414 225, E-mail: reklama@sedlcansky-kraj.cz

Covidová křivka je na mírném vzestupu

REGION V místech, kde posledně došlo k nárůstu o jeden případ, došlo opět k poklesu o jednoho. Jde o Kosovu Horu a Krásnou Horu nad Vltavou. Naopak došlo k nárůstu v Osečanech a Vrchotových Janovicích o jednoho pozitivně testovaného, v Sedlčanech o dva.

V sobotu 18. června bylo v obci s rozšířenou působností Příbram 35 pozitivně testovaných. To je o dva více, než tomu bylo o týden dříve. Mezi seniory je 26 z nich. Testů tady bylo provedeno 48. Na Sedlčansku bylo ke stejnému datu 17 nakažených. I zde je to o dva více než o týden dříve. Seniorů je zde pozitivních 14, testů bylo provedeno 16, jeden pozitivně testovaný je v nemocnici. Voticko vykazuje nulovou nákažu, přesto je tu jeden pozitivní nemocniční pacient. Testů tady bylo za předchozích sedm dní provedeno 11.

Olga Trachtová Hadáčková

	6. 3.	13. 3.	20. 3.	27. 3.	3. 4.	10. 4.	17. 4.	24. 4.	1. 5.	8. 5.	15. 5.	22. 5.	29. 5.	6. 6.	12. 6.	19. 6.
OBECE																
Dublovice	5	5	5	3	4	8	5	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Hříměždice	1	4	2	0	2	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
Jesenice	1	2	2	2	0	1	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0
Kamýk nad Vltavou	9	7	11	6	5	11	8	9	12	4	3	2	2	2	2	2
Klučnice	1	2	1	2	3	1	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0
Kňovice	1	1	1	2	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Kosova Hora	11	7	2	3	3	3	5	0	2	1	0	0	0	0	1	0
Krásná Hora nad Vlt.	10	5	5	20	12	10	6	3	3	3	2	2	1	1	2	1
Křečovice	0	0	1	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Křepence	2	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Milešov	1	1	3	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Nalžovice	2	4	4	2	3	2	3	2	2	1	1	1	1	1	1	1
Nedrahovice	7	4	3	4	2	2	4	4	1	2	1	1	1	1	1	1
Nechvalice	2	1	3	4	4	3	2	1	1	1	1	1	1	1	1	1
Osečany	0	1	1	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1
Petrovice	8	8	13	12	4	4	1	4	3	2	1	1	1	1	1	1
Počepice	2	2	0	0	5	0	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0
Prosenická Lhota	2	1	4	2	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Příčovy	1	0	2	2	1	2	3	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Radíč	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Sedlčany	50	48	62	47	46	54	22	21	19	7	9	6	6	6	6	8
Sedlec-Prčice	22	25	20	22	21	14	6	6	6	4	2	2	2	3	3	3
Solenice	0	0	1	2	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0
Svatý Jan	0	2	0	2	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Štětkovice	2	3	4	1	3	3	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0
Vojkov	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0
Vrchotovy Janovice	4	2	5	6	6	5	2	1	2	0	0	0	0	0	0	1
Vysoký Chlumeck	2	10	7	4	4	1	2	1	1	0	0	0	0	0	0	0
Zduchovice	2	2	3	4	3	3	5	3	1	1	1	1	1	1	1	1
Celkem	148	149	165	157	140	132	80	61	54	28	23	17	17	17	19	21

Pouťový program zaplnil celý víkend

VYSOKÝ CHLUMEC Uplynulý víkend se ve Vysokém Chlumci nesl v duchu oslav tradiční pouť. Již na pátek 17. června bylo pro diváky přichystáno letošní první letní kino – ve Sportareálu Šťastný se promítal od deseti hodin večer film Betlémské světlo.

Pouťové veselí pokračovalo i v sobotu, na kterou bylo přichystáno akcí hned několik. Od čtrnácti hodin se v budově úřadu městyse konala soutěž o nejlepší pouťový koláč. Tuto soutěž organizoval Spolek přátel městyse Vysoký Chlumeck společně s městysem. Zúčastnit se mohli domácí i přespelní. Jedinou podmínkou, kterou museli soutěžící splnit, bylo do soboty do 13.45 hodin donést minimálně patnáct koláčů, které musely být naplněny nejméně třemi různými náplněmi. Celkem se sešlo sedm vzorků koláčů, které byly hodnoceny jak tříčlenou odbornou porotou, tak i diváky. Porota hodnotila nejhezčí, nejchutnější a nejlepší koláč. A práce to byla opravdu náročná, protože všechny soutěžící ženy odvedly výbornou práci a jejich koláče byly nejenom pastvou pro oči, ale i dobrotou pro chuťové buňky. Rozhodnout nakonec musely minimální rozdíly mezi jednotlivými koláči – ať již to bylo množství rumu v makové

náplni nebo nadýchanost upečených koláčů. Porota se po náročném rozhodování shodla na konečném výsledku, že nejlepší a zároveň nejchutnější koláč se povedlo

Vítězné koláče od Marcely Lišmanové

upéct Marcelu Lišmanovou. Ta tím obhájila své prvenství z minulého ročníku soutěže. Dle poroty nejhezčí koláč vytvořila Zuzana Dvořáková. Diváci se s odbornou porotou shodli na vítězi v kategorii nejchutnější koláč, i u nich ji také vyhrála Marcela Lišmanová. Nejhezčí koláč se dle diváků podařilo upéct Haně Tůmové a v poslední kategorii nejlepší koláč dle diváků zvítězila Eliška a Tomáš Čandovi.

Sobotní pouťové veselí pokračovalo fotbalovým zápasem (více v samostatném článku) a veselící na zahradě restaurace Židovny.

Na neděli byla naplánována slavnost Těla a Krve páně, lidově Boží tělo, která byla od deseti hodin v místním skanzenu. Počasí letošní oslavě přálo, a tak mohl farní vikář Robert Beno Štěpánek odsloužit mši následovanou čtyřmi oltářními zastaveními velkému množství věřících, mezi kterými nechyběla hraběnka Arco-Zinnenberg s dcerou anebo zástupci rodiny Lobkowiczů. O tuto krásnou a vyvedenou akci se zasloužili pracovníci skanzenu a městyse, členové SDH Hrabří a SDH Vysoký Chlumeck.

Po celý víkend bylo pro děti na vysokochlumecké návsi připraveno vyžití v podobě různých pouťových atrakcí. **-hč-**

V Kosově Hoře se objevil kandidát na prezidenta, který na problém dokáže upozornit třeba i házením melounů

KOSOVA HORA Na slavnosti k 750. výročí obce Kosova Hora se objevil v sobotu 11. června odpoledne senátor Marek Hilšer. Přijel do obce s kolegou senátorem Petrem Štěpánkem, který je zároveň starostou Petrovic. S ním ho spojuje členství ve stejném senátním klubu a řada podobných názorů a cílů. Cestu absolvovali na motorkách. V Parku generála Karla Mareše nám šestačtyřicetiletý lékař, vysokoškolský pedagog a politik potvrdil, že se bude ucházet o post hlavy státu. Pokusil se o to i v minulých prezidentských volbách, kdy byl z devíti kandidátů tím nejmladším uchazečem o místo na Hradě.

Jezdím po celé republice, mám čas do konce října, abych získal podporu podle zákona minimálně padesáti tisíc lidí, ale fakticky bych jich chtěl mít šedesát tisíc,“ potvrdil nám při setkání v Kosově Hoře Hilšer.

Na náš dotaz, co by chtěl lidem v případě své

Marek Hilšer, jeden z kandidátů na prezidenta

Připomenutý příběh generála Mareše...

Hilšer poznamenal, že v Kosově Hoře, v regionu i v celém Příbramsku má známé a snad i kamarády. „Pan starosta Kosovy Hory Martin Krameš mě již v předchozích letech do obce zval a jsem rád, že se nám tentokrát osobní setkání podařilo,“ uvedl. Před příjezdem do této obce byl ještě se senátorem Štěpánkem v Nečíně, kde se účastnil oslav 130. výročí místního Sboru dobrovolných hasičů.

V Kosově Hoře ho zaujal nejen vzhled parku, který označil za rajsskou zahradu, ale také jméno člověka, po němž byl pojmenován. Martin Krameš a Petr Štěpánek mu v rychlosti osobnost přiblížili a odkázali Hilšera i na panel u vstupu do parku. Připomněli mu, že senát se v roce 2020 potřeť pokusil navrhnout ho prezidentu Miloši Zemanovi na Řád bílého lva – in memoriam, ale ač byl přínos Karla Mareše pro stát a demokracii zcela výjimečný, této pocty se mu dosud nedostalo. Snad příští prezident, ať již se jím stane kdokoli, se bude víc zajímat o příběh Mareše, který byl prvním velitelem slavné 311. čs. bombardovací peruti RAF ve Velké Británii, účastníkem prvního náletu Spojenců na Berlín, nositel nejvyššího britského leteckého řádu DFC... Byl dekorován vysokými čs. a spojeneckými válečnými vyznamenáními. Po únoru 1948 na základě vykonstruovaných obvinění začal být perzekvován i s rodinou, degradován na vojína, pronásledován StB, poslední roky života strávil v Kosově Hoře...

Marie Břeňová

Rodiče se učili v Petrklíči zvládat první pomoc u dětí

SEDLČANY Nastanou situace, kdy je potřeba se rychle a správně rozhodnout, jak poskytnout první pomoc – u dospělých, ale i u dětí. Na tu nejnižší věkovou skupinu se zaměřila ve své instruktáži Jana Dostálová, předsedkyně Místní skupiny Českého červeného kříže Sedlčany. Nabídla k tomuto tématu ve čtvrtek 16. června tříhodinový seminář místnímu Rodi-

malých dětí. Zopakovali jsme si názorně resuscitaci jak u dětí, tak zároveň u dospělých. Ukazujeme si, jak postupovat při krvácení z tepny nebo z žíly. Učíme se, jak pomoci při krvácení z ucha, z nosu z hlavy, co dělat při řezných ranách. Chceme probrat i postup při popáleninách, úpalu nebo úžehu. Zdůrazníme, jak vážné důsledky by mohlo mít i krátkodobé zapomenutí dítěte v rozžha-

Rodiče si mohli vyzkoušet, jak správně postupovat při první pomoci u dětí.

čovskému centru Petrklíč. Navázala tak na říjnové setkání v minulém roce, kdy chtěla dospělé připravit na nebezpečí spojené s nesprávnou resuscitací, chybami při ošetření krvácení, záchvatech epilepsie, dušení, mdlobami, zlomeninami...

„Tentokrát se zaměřujeme na možné letní úrazy

veném autě. Připravíme se na další letní nebezpečí, kdy hrozí utonutí,“ vypočítávala Dostálová.

„O seminář zaměřený především na první pomoc dětem, je dost velký zájem. A já vždycky říkám, že je lepší umět a nepotřebovat než potřebovat a neumět,“ dodala předsedkyně.

Marie Břeňová

Nezapomenutelné Hilšerovy protesty

Již v minulosti o sobě nechával Hilšer slyšet – například před deseti lety vystupoval v takzvaném „týdnu neklidu“ proti připravovaným reformám tehdejšího ministra školství Josefa Dobeše. Jako spoluorganizátor akce dával svoji nevoli do zásahu svobod najevo kuriózním a nezapomenutelným způsobem – vyhazováním melounů z terasy Právnické fakulty Univerzity Karlovy. Melouny, které se bez užitku roztrhly na dlažbě, měly symbolizovat chystanou reformu za 90 milionů korun, s níž studenti a jejich příznivci nesouhlasili.

Na kontě má tento politik také další protest. Na happeningové akci v říjnu 2014 se na tiskové konferenci vysvlékl do půl těla a vztyčením vlajky Evropské unie a NATO chtěl upozornit na dění na Ukrajině.

Co je třeba napravit a dohnat?

„Jsem občanský kandidát, už sbírám podpisy.

ho zvolení nabídnout, zareagoval: „Já si myslím, že prezident by měl být opravdu nezávislý, nadstranický, aby mohl být kritický jak k pravici, tak k levici. To by mu umožnilo zároveň vyzdvihnout pozitivní věci. Neměl by být spojován s nejrůznějšími lobby, které ovládají naši republiku. Měl by být především občanský, aby u lidí posiloval důvěru ve společnost, v instituce a ve stát. Chceme se starat jak o naše děti a jejich budoucnost, tak samozřejmě i o naše rodiče. To je to, co nabízím. Také jsem přesvědčen, že by naše republika měla být dobře reprezentována i v zahraničí. To je potřeba napravit a dohnat.“

Jako svoji přednost chápe i to, že je z mladé generace, nezatížené politickou minulostí a postojí v době socialismu, které bývají zpětně zpochybňovány. Uvedl, že mladí mají sílu, aby převzali správu České republiky. Poznámku na svůj nízký věk doplnil vlastní: „Byli i mladší prezidenti – například americký John Fitzgerald Kennedy. Slovenská prezidentka Zuzana Čaputová je v podobném věku jako já...“

Dne 21. června by se dožila 80 let paní **Magdaléna Matoušková** ze Sedlčan.

V březnu uplynulo 10 let od jejího úmrtí. S láskou vzpomínají dcery, vnoučata a přátelé.

Ladislava Beranová se chystá po pěti letech předat psaní kroniky Sedlčan pokračovatelce. Proč?

SEDLČANY Na příkladu bývalé učitelky Ladislavy Beranové, která převzala po Miluši Pákové psaní kroniky města Sedlčan, je vidět, jak čas neuvěřitelně letí. Zdá se to nedávno, ve skutečnosti ale uplynulo již pět let. Podle hodnocení starosty Sedlčan Miroslava Hölzela i dalších lidí, kteří se s její zásluhou prací seznámili, vede kroniku svědomitě a pečlivě. Přesto se již v lednu letošního roku rozhodla, že dopsáním událostí roku 2021 toto pětileté období završí a pokračovat dál nebude. Proč? Nejen to nám vysvětlila v rozhovoru.

Kolikátým kronikářem města jste v pořadí?

Šestým. Nejstarší kronika z roku 1836 byla psána německy panem Němečkem. Předtím se vedly záznamy v děkanských knihách. Oficiálně jsou kroniky vedeny od roku 1920, kdy byl kronikářem Jindřich Fliegel, od roku 1937 se jím stal Antonín Kratochvíl, od roku 1940 až 1946 psával kroniku profesor zdejšího gymnázia Jan Pavelka. Je škoda, že v letech 1946 až 1970 se kronika nevedla. Miluše Páková byla pátou kronikářkou v pořadí a začala ji psát v roce 1970 s tím, že mezeru s pomocí pamětníků Součka, Macáka, Kareše a Chvátala zpětně stručně zmapovala.

Máte alespoň přibližnou představu, kolik jste za tu dobu popsala stránek?

Každý rok popíšu padesát až šedesát stran, to znamená v souhrnu je jich kolem tří set. Kronika Sedlčan je desátá v pořadí, má 609 stránek a zaplňuji již její poslední listy. První zápisky v této knize jsou od Miluše Pákové z roku 2012 a poslední z roku 2016. Moje předchůdkyně byla opravdu dlouholetou kronikářkou – od roku 1970.

Jak jste na její práci navázala?

Respektovala jsem zásadu, podle které by měl nový kronikář zachovávat styl a rozsah předchozího kronikáře. O to jsem se snažila.

Proč nechcete zaplnovat první čisté stránky té jedenácté knihy?

Když jsem byla oslovena, abych se stala kronikářkou, měla jsem určité obavy, jak všechno

Ladislava Beranová je v pořadí šestou kronikářkou města Sedlčan.

zvládnou. Zároveň to pro mne byla určitá výzva, čest a také radost, protože k historii mám vztah. Současnost vnímám tak, že pro mě jedna etapa končí. Bylo pro mne velice příjemné a povzbudivé zjištění, že o moji práci radnice stojí. Zpočátku jsem si myslela, že kronikářkou budu dva tři roky a nakonec jsem slíbila vedení radnice, že práci zakončím s koncem tohoto volebního období. Mám hezký pocit z pozitivních ohlasů k mojí práci, ale uvědomuji si také, kolik mi zabere času. A já bych jej ráda měla na svoje koníčky, kterým jsem se chtěla v důchodovém věku věnovat. Mým velkým koníčkem je zahrádka, procházky, četba, cestování, ráda se věnuji ručním pracím. Kromě toho mám pět vnoučat, která si chci užít, dokud nevyrostou do věku, kdy přestanou o společnost svojí babičky a dědy tolik stát...

Používá se k psaní stále obyčejné pero naplněné archivním inkoustem?

Existuje dokumentní

pero. Je to pero na způsob fixu. Jen se musím snažit psát bez chyb, protože v kronice se nesmí škrtat nebo přepisovat. Když k chybě dojde, je možné v závěru kroniky na to upozornit. To mě naštěstí nepotkalo. Vedení radnice chce stále zachovat ruční psaní kroniky, což je podle mého názoru správně. Poté, kdy je kniha zaplněna, přebírá ji místní městské muzeum k digitalizaci. Každý má možnost do elektronické podoby nahlédnout. Sama jsem toho využila, abych si přečetla některé ze zápisků Miluše Pákové v předšlé kronice. Po digitalizaci bývá originál dopsané kroniky uložen v Okresním archivu v Příbrami.

Jak vypadá kronikářův rok? Jakým způsobem shromažďujete informace a jak s nimi v průběhu roku dál nakládáte?

Nejvíce čerpám z tisku. Je štěstí, že existuje týdeník Sedlcanský kraj, který na důležité události upozorňuje – i když možná víc informací bývá v poslední době z celého regionu. Pro mě byl nejtěžší první rok – oslovena jsem byla na jeho počátku v roce 2018. V té době jsem se snažila zpětně zachytit rok 2017 a zároveň jsem měla už sledovat rok 2018 a stále jsem se ještě do všeho „ponořovala“. Další roky pro mě byly snazší. V průběhu každého si vystřihuji a shromažďuji články, které mi připadají důležité. Kromě toho se účastním veřejného zasedání zastupitelstva města a navštěvuji některé akce. Sbíráám informace o činnosti kulturních, sportovních, zájmových spolků a organizací, o podnicích a firmách v Sedlčanech. Mám výhodu v tom, že jsem se s jednotlivými jejich zastupci seznámila a nyní už stačí telefonický kontakt, kdy jim vysvětlím nebo připomenou, jaké informace od nich potřebuji a souhrn-

nou zprávu pak dostávám mailem. Je možné čerpat také z internetu, kdy u škol využívám výroční zprávy. Nevýhodou je, že musím u organizací čekat až na jejich uzávěrky, na výroční zprávy, což bývá tak v únoru... ale to ani jinak nejde. Když mám potřebné podklady, nejprve si vše připravím na volných listech nanečisto, které pak zařazuji podle témat. Materiál dám k nahlédnutí vedení města a potom se věnuji čistopisu.

V jakém prostředí finanční verzi zpracováváte, abyste se vyvarovala případných chyb?

Mám výhodu, že bydlím v domku. Vše potřebné mám rozloženo v pokoji jednoho nebo druhého syna. Tam mám svůj klid, který potřebuji, abych se na vše soustředila. Při rodinné návštěvě podklady sbalím a přestěhuji podle potřeby jinak.

Kroniku vedete v ne příliš klidném období – do života Sedlčan se nemalou měrou promítala pandemie koronaviru. Letos jde zase o mimořádné události spojené s válkou na Ukrajině a lidmi, kteří před ní hledají azyl. I to se určitě v kronice objevuje...

Významné světové události se v kronice zaznamenávají zpravidla v úvodu, ale koronavirus je závažným tématem. Když se podívám zpětně na dobu, kdy jsem začínala kroniku psát, tak to byla doba největšího úspěchu a vzestupu ve všech oblastech. V letech 2017 až 2019 se i městu mimořádně dařilo. Poslední dva roky jsou naplněny událostmi, s nimiž nikdo nepočítal a neuměl si je ani představit. Provázelo je uzavření škol, prodejen, všemožná vládní nařízení... Snažila jsem se o to, aby zápisy v kronice, které časem někdo ke studiu použije, byly jasné a odrážely obraz doby. O inva-

zi na Ukrajinu bude psát do kroniky již moje nástupkyně, shromažďuji pro ni materiály a zatím spolu někdy telefonicky komunikujeme. Já jsem slíbila, že uzavřu ještě rok 2021, což právě v této době dělám.

Kdo bude v psaní kroniky pokračovat?

Vím, že město již má uzavřenou smlouvu s budoucí kronikářkou, ale není vhodné, abych v tisku oznamovala její jméno právě já (úsměv).

Jaký silný dojem nebo zážitek si v souvislosti se svým posláním vybavíte?

V roce 2018, kdy se slavilo 100 let republiky, jsem dostala nápad – oslovila jsem pamětníky, kteří znali tu dobu z vyprávění. Setkání a povídání s Libuší Brožovou, Vlastimilou Faktorovou a Vlastou Moravcovou pro mě bylo vždy výjimečným citovým zážitkem. Oslovilo mě, jak popisovaly svůj život v těžkých dobách. Vzpomínky vyprávěly s nadhledem a humorem. Všechny měly krásný vztah k městu. A ještě jeden příjemný zážitek mám s panem Špalem z Červeného Hrádku. Je ročník 1938 a hodně toho pamatuje. Chci mu v této desáté kronice věnovat také určitý prostor. Patriotismus jeho i zmíněných žen té nejstarší generace je něco, co bych přála, aby v sobě měli i dnešní mladí. Aby cítili, že do tohoto města patří, že je to důležité místo jejich života, že jsou tady doma a rádi. Každý by měl mít někde svoje kořeny...

Chcete ještě něco dodat?

Když se ohlédnu za posledními pěti roky, nemohu souhlasit s názorem, že se v Sedlčanech nic nemění k lepšímu. Město se rozvíjí, nestagneje. A měli bychom být pyšní i na kulturní a společenský život, kterým jsou Sedlčany pověstné.

Marie Břeňová

Žáci se seznámili s životem a tvorbou Antonína Dvořáka

VYSOKÁ U PŘÍBRAMĚ Pátáci ZŠ Propojení Sedlčany navštívili ve čtvrtek 16. června Památník Antonína Dvořáka ve Vysoké u Příbramě. Zde na ně čekal bohatý program, který zahrnoval nejen prohlídku samotného zámku, ale i hudebně výtvarné aktivity v přilehlém parku a u Rusalčina jezírka.

Žáci malovali akvarelovými barvami Rusalku – jednu z nejznámějších operních postav. Poslouchali nejslavnější hudební díla od celosvětově uznávaného mistra Antonína Dvořáka. Také se pokusili rekapitulovat prostřednictvím 30 asocičních karet jeho nevšední život a dílo. Během prohlídky

zámku měli možnost vidět i celou řadu kostýmů, které byly nachystané na nedělní představení opery Rusalka. Lektorka ochotně odpovídala na všechny otázky a provedla zvědavé školáky i nestálou expozicí. Ta se zabývala výpravou Antonína Dvořáka do Ameriky. **-prop-**

Návštěvu sedmi rozhleden odmění Drahouskův certifikát

REGION Toulky Sedlčanskem zpestří poutníkům návštěva sedmi rozhleden. Markéta Křivská, vedoucí Turistického

v okolí Sedlčan jedná.

„Jde o Drtinovu rozhlednu v Chotilsku, na Veselem vrchu v Mokrsku, Miladu v Předním Chlu-

v Osečanech.“ Podotkla, že rozhledna Drahousěk patří k těm turisticky nejvíce oblíbeným. „Drahouskův certifikát a drobný dárek od nás dostane jednotlivec nebo celá rodina či skupina, kteří se před každou rozhlednou vyfotí a odešlou nám na adresu tic@mesto-sedlcany.cz snímky jako důkaz svojí návštěvy,“ sdělila Křivská. Zmínila také, že další možností je přijít do sedlčanského turistického centra na náměstí osobně a fotky nebo sešlíčka ukázat. Uvedla, že s tímto nápadem přišly pracovnice radnice již v loňském roce a proto už někteří příznivci rozhleden certifikát získali. „Vyzvedli si jej osobně nebo jsme jim jej s dárkem zaslali poštou,“ poznamenala Křivská.

Upozornila, že nabízená aktivita na zdolání rozhleden v okolí osmi až třiceti kilometrů od Sedlčan se nevztahuje jen na hlavní turistickou sezónu, ale platí celoročně. Zároveň podotkla, že jako důkaz návštěvy nevyžadují razítka z jednotlivých míst, protože některé rozhledny je ani nemají.

Marie Břeňová

Křídla dostala výtěžek z bazárku

OBĎENICE Jak jsme již informovali, během prvního červnového víkendu se uskutčnil další ročník charitativního bazárku v Obděnicích. „Protože bylo stále co prodávat, další víkend byl doprodej za poloviční ceny,“ uvedla hlavní organizátorka, místní hasička Jitka Vanišová s tím, že lidé přijeli nejen nakupovat, ale také finančně podpořit záměr, který si v tomto roce hasičky vytyčily.

Zájem o nákup byl velký. Někteří lidé se ptali, kdy bude další bazárek. „Myslím, že si tady určitě každý přišel na své. Letos jsme měli nejen oblečení, ale spoustu krásné keramiky a skla a také třeba i taneční šaty, lovecký spací pytel nebo staré uniformy,“ říká Vanišová. Věci, které se neprodaly, odvezly organizátorky do da-

rovny v Milevsku. I tam jdou peníze z prodeje k lidem, kteří je potřebují.

Dnes již má výtěžek celé akce na svém kontě domácí hospic Křídla v Sedlčanech. Celkově to bylo 34 256 Kč. „Jsme moc rádi, že jsme mohly alespoň trochu přispět zrovna této organizaci. O tématu domácího umírání se stále ještě málo ví, a proto jsme ho chtěli trochu více přiblížit a zviditelnit jejich služby. Jsou lidé, kteří by určitě těchto služeb rádi využili, jenom o nich neví. A bohužel se to netýká jenom starších lidí,“ podotýká Jitka Vanišová. „Život sice zachránit nedokážeme, ale duši ano. Nejen proto má jejich práce smysl,“ dodává a děkuje všem, kteří s bazárkem pomáhali i těm, kteří přišli nakupovat. **-oth-**

Obrovská chuť soutěžit přinesla kanoistům medailové žně

CHOMUTOV V pátek odpoledne 17. června se vydali malí kanoisté ze Sedlčan na víkendové závody do Chomutova. Slunečný víkend si užili na Kamencovém jezeře v blízkosti centra Chomutova hned dvakrát. Konal se zde totiž dvoudenní závod českého poháru nejmenších kanoistů – benjamínků a zároveň se děti mohly po závodech vykoupat a užít si vodních radovánek v krásném přírodním koupališti s plovoucím moem, bazény a vodní skluzavkou.

Závody byly zahájeny v sobotu dopoledne, kdy se jezdilo na 500m dlouhých tratích v disciplínách jednotlivců i deblkajaků. V neděli pak pokračovaly závody ve stejných disciplínách

na krátkých tratích 200m. Sedlčanskému týmu se velmi dařilo, elán a chuť soutěžit s ostatními oddíly byly obrovské. O tom svědčily i získané medaile. Celkem si malí kanoisté domů dovezli 15 zlatých, 13 stříbrných a 5 bronzových medailí.

Kamencové jezero je vyhledávanou lokalitou pro kempování a dovolenou. Malí kanoisté tentokrát vyměnili stany za ubytování v dřevěných chatkách s pohodlnými postelími. Teplo bylo během závodů opravdu velké, děti se chladily výbornou zmrzlinou a koupáním v jezeře. Kdo měl chuť a čas, mohl si v areálu pohrát v lanovém centru nebo navštívit v Chomutově Zoopark. **-kř-**

Markéta Křivská ukazuje Drahouskův certifikát, který je vystaven tomu, kdo zdolá sedm rozhleden a dokáže to snímky.

informačního střediska v Sedlčanech připomněla, o které vyhlídkové stavby se konkrétně

mu, na Onom světě v Lašovicích, Kuníček u Petrovic, Václavku ve Voticích a samozřejmě Drahousěk

Městské slavnosti Rosa se vrátily do Sedlčan po třech letech

Dokončení ze strany 1

dávných dob Miroslav Hölzel a vzápětí tak trochu opravil moderátory na pódiu Slávu Blocha a Jaroslava Repetného, kteří

bylo v pořádku, aby se oslavovalo vítězství nad husitským vojskem pod vedením Jana Žižky, protože ten přece nikdy neprohrál. Jsem rád, že se tyto slavnosti vrátily

li hudebníci ze skupiny Chinaski.

Muzika na náměstí rozpo- hybovala mnohé z posluchačů a posluchaček a čtyřem z nich jsme položili stejnou otázku. Chyběly vám slavnosti Rosa a setkávání při jejich příležitosti?

„Rosa mi chyběla velice. Je to příjemné setkávání se s kolegy a s přáteli a jsem ráda, že jsou slavnosti zase zpět,“ svěřila se Olga Šafrová ze Sedlčan a vedle pohupující se v rytmu Alena Laštovičková dodala: „Mně slavnosti nijak nechyběly, jsem tady dnes spíše náhodou. Ale když už jsem přišla, jsem tady spokojená.“ To třetí ve skupince Petra Belková uvedla, že jí kultura a zvláště živá muzika chyběla všeobecně. Jezdí za ní hlavně mimo region. „Mně také chyběla kultura obecně,“ přidala se Jana Durdáková. „Chodím hlavně do divadla, ale i na Rosu vždy přijdu ráda, protože tyto slavnosti zkrátka k Sedlčanům patří.“

Ohňostroj s hudbou tří žánrů

K novodobé Rose po dlouhá léta neodmyslitelně patří ohňostroj, který je nejsledovanější částí pátečního programu. Při instalaci pyrotechniky na chodníku před Cibich Pubem jsme zastihli partu z firmy Pyro-Jiva a zeptali se na podrobnosti ohledně odpálení hry světél.

„Do Sedlčan už jezdíme pětadvacet let,“ uvedl syn zakladatele firmy Jan Halfar. „Nejdříve jsme ohňostroj odpalovali z Rozvoje, potom z paneláku a posledních pět let jej odpalujeme tady z chodníku. Z obchodáku to mohlo být pěkně široké, ale ob-

tížně se nám tam nosil materiál. To samé platí o paneláku. Tady na chodníku je to pro nás nejjednodušší, ale nemusí se to líbit lidem, co bydlí okolo.“ Jan Halfar připomněl, že Pyro-Jiva dělá ohňostroje i na filmovém festivalu v Karlových Varech, v hale hokejové Sparty i na fotbalovém stadionu Slavie.

V Sedlčanech byl ohňostroj tentokrát podbarven hudbou tří žánrů. Nejdříve zazněla dramatická melodie z filmu Tenkrát na Západě, kterou vystřídal Karel Zich společně s Lenkou

Hlavním hostem pátečního programu byla skupina Napořád.

jen chvíli předtím uvedli, že se jedná o výroční třicátý ročník slavností. „Musím udělat malou opravu, protože letošní ročník by měl být již třiatřicátý, ale bohužel dvakrát se oslavy nemohly uskutečnit z důvodu covidu, a nyní proto právě zahajujeme třicátý první ročník. V novodobé historii se poprvé městské slavnosti konaly v poněkud jiné podobě v roce 1990 a tehdy Rosu organizovala parta nadšenců pod vedením Zdeňky Koláře ze Sedlcanského kraje. Ačkoliv nám teď dva roky vypadly, co jsou proti pauze, která trvala dvě stě let od konce osmnáctého století. Tehdy děkan Antonín Tischler v roce 1789 slavnosti Rosa zakázal, a říká se, že hned ze dvou důvodů. Jednak se tenkrát při slavnostech tropily různé výtržnosti a hlavně prý ne-

do života města a že i po dvou letech té nešťastné pauzy se opět můžeme sejít a společně se pobavit. Přejí vám, abyste odcházeli ze slavností spokojeni a aby nedocházelo k výtržnostem, jako tomu bylo před těmi dvě stě lety,“ dodal s úsměvem Miroslav Hölzel.

Hudba rozpo- hybovala náměstí

O páteční odpolední a večerní program se podělili částečně domácí účinkující a částečně i pozvaní hosté. A tak na jednom pódiu postupně vystoupili žáci a učitelé ZUŠ Sedlčany, big band Blue Orchestra, a také hudební skupina Lágrima se svými latinskoamerickými rytmy. Jako hlavní host se představila skupina Napořád, jejímiž členy jsou býva-

Na náměstí se nejenom hrálo, ale i tančilo.

Filipovou, a závěr patřil klasické hudbě. Po ohňostroji patřil závěr páteční noci sedlcanské kapele The Beautifuls.

David Myslikovjan

Žáci strávili skvělý den na dračích lodích

SEDLČANY Horké páteční dopoledne 17. června strávili žáci 5.–9. ročníků 1. ZŠ Sedlčany na sedlcanské retenční nádrži, kde spolu s žáky dalších škol z blízka i daleka poměřili síly v závodech dračích lodí. Tuto báječnou sportovní akci po covidové pauze opět pořádal zájmový klub Dračí lodě Sedlčany.

V soutěžních plavidlech s přidělenými kormidelní-

ky sedělo vždy 10 chlapců a 10 dívek z příslušného ročníku a pedagogický sbor poskytl talentované bubeníky, kteří svým svěřencům určovali tempo a motivovali je k co nejlepšímu výkonu. Louka nad přehradou posloužila jako přírodní amfiteatr pro početnou základnu fanoušků – nezbytnou to součást podobných zápolení.

Hana Budilová

Návštěvníky výstavy historických vozidel vozil po okolí města retro autobus z roku 1958

SEDLČANY K historickým slavnostem Rosa neodmyslitelně patří výstava historických vozidel, kterou na náměstí T. G. Masaryka pořádá Veterán klub Sedlčany. V sobotu 18. června se tato akce uskutečnila po jedenácté, nebyla zrušena ani v loňském roce, kdy ještě vše záviselo na covidové situaci.

Nejstarší byla Jawa-Rumpál

Výstava se letos konala na dvou místech. Ve druhém patře městského muzea byla instalována expozice spojená s promítáním dokumentu o jedné z legend československého motocrossu, nedávno zesnulém Jaroslavu Faltovi, který měl blízký vztah k Sedlčanům a hlavně ke kotlině, kde mnohokrát startoval na závodech.

„Protože se na naše starší motokrosaře dnes už tak trochu zapomíná, snažíme

niho života svého manžela. Cítí to tak, že Jarda měl k Sedlčanům vztah a ona sem s ním také ráda jezdila. Proto nám vše ochotně poskytl. Sama řekla, že jinak možná ne, ale do Sedlčan věci ráda zapůjčí.“

Prezident dále připomněl, že na náměstí fandové retro vozidel v sobotu vystavili kolem čtyřiceti motocyklů a celkový počet vozidel se pohyboval kolem stovky. Nejstarším vystaveným motocyklem byla Jawa-Rumpál z roku 1931, zcela první výrobek této značky. Vystaven byl rovněž vůz značky Tatra z roku 1947. Do Sedlčan se sjeli majitelé veteránů z blízkého okolí, ale i ze vzdálenějších míst. Přijeli členové klubů historických vozidel z Benešova, Příbrami, Olbramovic, Strakonice a z dalších měst. Společnost Verold Benešov kromě převáděcích jízdy představila žhavou novinku, elektro

tých let minulého století nejenom pamětníkům připomněla cedule označující autobusovou zastávku, která byla instalována zhruba uprostřed dnešního parkoviště. A k ceduli v pravidelných intervalech přijížděl retro autobus, který zájemce vozil po okolí Sedlčan.

Více nám k tomuto programu řekl člen Veterán klubu Sedlčany Lukáš Hejhal, který se při této příležitosti proměnil v řidiče autobusu ČSAD v dobové uniformě s koženou brašnou s nezbytnými lístky a kleštičkami, které je procvakávaly. „Autobus je z roku 1958 a zapůjčilo je Retro muzeum ve Strnadčích“, připomněl Lukáš. „Nepadlo nás, že tyto vyjízdky by mohly být zpestřením naší dnešní akce, a také připomenutím doby, kdy na náměstí bylo autobusové nádraží. O jízdy je velký zájem a zatím vždy byl autobus plně obsazen. Trasa je zhruba pětikilome-

Petr Levý byl původně kuchařem, dnes se věnuje opravám veteránských vozidel

SEDLČANY Na sobotní výstavě historických vozidel, která byla součástí slavností Rosa, vzbuzovala pozornost amerika se kterou na náměstí

a ukázali. To byla cesta, jak si poradit.

Jezdíte s typem tohoto vozu, který na našich silnicích moc vidět, i v běžném provozu?

Petr Levý a jeho vůz Mercury Monterrey z roku 1965

přijel Petr Levý, který až do svých pětadvaceti let bydlel v Sedlčanech a nyní žije u Poděbrad v obci Dlouhopolsko. Malý kousek od ní spoluplastní v současné době motorest.

Petře, můžete představit svůj vůz, který vystavujete na náměstí?

Jsem původně kuchař, a protože už pro mě tato práce byla trochu stereotypní, utekl jsem od toho k opravování aut. Celý život se mi líbí ameriky, a tak jsem si začal kupovat jejich vraky a postupně je dával do kupy. Toto auto je Mercury Monterrey z roku 1965 a byl to úplný vrak. Ve voze chyběly podlahy, nebyla na něm střecha a šasi bylo prореzlé. Auto jsem dával do kupy asi čtyři roky.

Kde jste získával odborné znalosti, když nejste vyučeným automechanikem?

Zpočátku to bylo hlavně stylem pokus – omyl (úsměv). Naštěstí mám ale spoustu kamarádů, kteří se opravami aut zabývají, takže když jsem nevěděl, přijeli, pomohli

Jezdím. Auto je po všech stránkách stoprocentní. Brzdy, motor i všechny další základní věci jsou naprosto v pořádku.

Jakou má váš automobil spotřebu a jak na vás reagují ostatní řidiči?

Pokud se jedná o spotřebu, záleží na noze. Když jedete normálně, tak bere okolo šestnácti litrů, ale není problém, aby si vzal i třicet. V dnešní uspěchané době vůz vzbuzuje spíše příjemné emoce. Řidiči na mě obvykle mávají, smějí se a ukazují, že se jim auto líbí.

Byl jste už i na jiné podobné akci, jako je dnešní výstava v Sedlčanech?

Jezdím na klubové akce, které jsou po Čechách docela často, a také na setkání amerických i veteránských vozidel, které jsou hodně pestré.

David Myslikovjan

Člen Veterán klubu Sedlčany Lukáš Hejhal v dobové uniformě řidiče ČSAD prodával cestujícím lístky.

se je dostávat do médií,“ uvedl prezident Veterán klubu Sedlčany Pavel Chýle. „Od roku 2013, kdy jsme motokrosaře k nám do Sedlčan pozvali poprvé, s nimi užce spolupracujeme. Dnes je tady i manželka Jaroslava Falty Ludmila Faltová, která nám zapůjčila poháry a všechny další artefakty ze sportov-

vůz Enyaq Coupé, a také tentokrát se konala divácká soutěž elegance.

Autobus po letech vyjžděl z náměstí

Dnes si už zdaleka ne každý Sedlčanák pamatuje, že kdysi bylo autobusové nádraží v samém středu města. Období sedmdesát-

trová, vede ke kruhovému objezdu, potom směrem na Kosovu Horu a u silnice stáčí k novému sedlčanskému autobusovému nádraží, kterým autobus projíždí. Pak objede celé náměstí a vrací se na naše stanoviště. Jízda trvá kolem dvaceti minut.“

David Myslikovjan

**Razítka
Vizitky**

Kachna
studio reklamy

www.kachna.info ☎ 318 822 042

KONCERTY, ZÁBAVY

■ Sedlčany – areál U Chovatelů
26. 6. Dechová hudba Míly Nováka
 koncert dechové hudby; 14:00

■ Sedlec-Prčice – hřiště TJ Sedlec-Prčice
26. 6. Odpoledne s dechovkou
 hraje skupina Relax; 14:00

■ Příčovy – letní parket
1. 7. Kabát revival Plzeň
 letní taneční zábava; 21:00

■ Petrovice – hřiště
2. 7. Pouťová zábava
 hraje Tortilla a DJ Milan Hrušec; 20:00
3. 7. Harmonikáři
 koncert Harmonikářů

VÝSTAVY

■ Sedlčany – kult. dům
Na březích Vltavy – Vladimír Stibor
 výstava fotografií Vladimíra Stibora

■ Drážkov – Váchův špejchar
Výstava obrazů rodiny Hellerových
 výstava obrazů Jana Hellera (otec), Evy Hellerové (dcera) a Františka Hodinky (vnuk); do 30. 6.

■ Sedlčany – knihovna
Matlámó patlámó
 výstava výtvarného kroužku pro malé děti (4–7 let); do 4. 7.

Sedlčanské střípky
 výstava „na chodbě“ příběhů a ilustrací žáků 4. tříd sedlčanských ZŠ; do 31. 8.

■ Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus
 výstava fotografií středověké architektury v muzejním sklepním prostoru
Krysáci
 výstava animovaného večerníčku; do 2. 10.

■ Vysoký Chlumeč – Skanzen
Vznik a dvě desetiletí budování Skanzenu Vysoký Chlumeč
 etnografické předměty a fotografie Čenka Habarta; 31. 10.

DIVADLO

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo
24. 6. Spojení tancem
 závěrečné představení žáků Tanečního studia ELPE; 16:30, 19:00

25. 6. Úvěr
 inteligentní komedie; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům
24. 6. Charleyova teta
 uvádí divadelní spolek DEHHET; 19:30

KINO

■ Sedlčany
24. 6. Ženy a život
 česká romantická komedie; 20:00

25. 6. Mimořádná událost
 česká komedie; 20:00
1. 7. Po čem muži touží 2
 česká komedie; 20:00

■ Sedlec-Prčice
24. 6. Poslední závod
 české životopisné drama; 20:00
1. 7. Tlapková patrola ve filmu
 animovaná rodinná komedie; 16:00, 20:00

■ Nechvalice – hřiště
1. 7. Letní kino: Vyšehrad: Fyml
 česká sportovní komedie; 20:00

■ Vysoký Chlumeč – sportaerál Šťastný
5. 7. Letní kino: Tajemství staré bambítiky 2
 česká pohádka; 21:45

SPORT

■ Sedlčany – kotlina
25. 6. Rallycross
 Hoby rallycross

■ Sedlec-Prčice – hřiště TJ Sedlec-Prčice
25. 6. Derby Sedlec versus Prčice
 22. ročník, soutěže v sekání trávy, nohejbalu, tenisu, pokeru, kulečnicku, fotbalu, šipkách a další, večer vyhlášení, taneční zábava a ohňové vystoupení; 7:30

■ Kosova Hora
25. 6. Mastník Race
 překážkový běh korytem a okolím Mastníka pro

závodníky od 15 let; 13:00

■ Votice – náměstí
25. 6. Na kole dětem
 charitativní cyklojízda Toulavou na podporu léčby onkologicky nemocným dětem; 9:00

■ Nechvalice – hřiště
2. 7. O Pohár starosty obce Nechvalice
 nohejbalový turnaj; 9:00–15:00

■ Měšetice – náves
5. 7. Memoriál Karla Stibora
 17. ročník turnaje dvojic v pétanque; 12:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna
23. 6. Svatojanská noc aneb Poletíme s broučky
 zábavný večer pro rodiny, který začne průvodem od knihovny do parku Za Nemocnicí; 19:00
24. 6. Píšu, píšeš, píšeme
 program pro mladé budoucí autory, kteří navštěvují 2. stupeň ZŠ nebo SŠ; 16:00
27. 6. Hrajeme si celý den
 hraní deskových her; 10:00–12:00 pro nejmenší (2–6 let), 14:00–17:00 pro všechny (6–99 let)

■ Sedlec-Prčice – zahrada ZUŠ
22. 6. Zahradní slavnost ZUŠ Sedlec-Prčice
 představení hudebního, výtvarného a tanečního oboru v rámci projektu Proměny; 15:00

■ Sedlčany – hvězdárna
24., 25. 6., 1., 2. 7. Pozorovací program
 20:00–23:00

■ Dublovice – hasičská zbrojnice
25. 6. Den otevřených dveří
 den otevřených dveří v hasičské zbrojnici u příležitosti oslav výročí 135 let od založení sboru

■ Kamýk nad Vltavou – před OÚ
25. 6. Sousedský trh
 13. ročník sousedských trhů; 7:30–12:00

■ Počepice

26. 6. Pouť

■ Křepenice
26. 6. Pouť

■ Klučenice
26. 6. Pouť

■ Dublovice – zahrada ZŠ
28. 6. Letní slavnost
 vystoupení dětí, rozloučení s žáky 5. ročníků, divadlo a diskotéka pro děti; 16:00

■ Nechvalice – hřiště
2. 7. Beerfest
 1. ročník, zábavné aktivity pro děti, vystoupení TK Slimka, Páni ze Zvěřince, hraje Kaktus Verde, Náhodný výběr, Covers for lovers, Civilní obrana; 16:00

■ Radíč
3. 7. Pouť

■ Petrovice
3. 7. Pouť

■ Klučenice – Hospodářský dvůr
30. 7. Klučenické slavnosti

ROZHLEDNY

■ Onen Svět
Langova rozhledna
 o víkendech a svátcích,

od července denně; 09:00–18:00, od 1. 7. 9:00–19:00

■ Osečany
Drahoušek
 o víkendech a svátcích, od července denně; 10:00–17:00

■ Přední Chlum
Milada
 o víkendech a svátcích, od července denně; 10:00–18:00, od 1. 7. 10:00–19:00

■ Mokrsko
Veselý vrch
 denně mimo pondělí; 10:00–18:00

■ Petrovice
Kuníček
 o víkendech a svátcích, od července denně mimo pondělí; 11:00–12:00, 12:30–18:00

■ Všechny podrobnosti k uvedeným akcím najdete na našich internetových stránkách www.sedlcansky-kraj.cz v rubrice Kalendář. Umístění akce do rubriky je zdarma. Upoutávky posílejte včas e-mailem na: kalendar@sedlcansky-kraj.cz nebo poštou na adresu redakce.

Velký den pro absolventy školy Propojení

SEDLČANY Žáci devátých ročníků ZŠ Propojení obhajobou svých absolventských prací 14. června završili několikaměsíční úsilí o vytvoření odborného textu podle daných kritérií.

Na začátku jejich cesty stál výběr tématu a garanta. Někteří zvolili téma vypsané vyučujícími, jiní přišli s vlastním nápadem. V dalších měsících se učili psát dokument podle obvyklých norem: formátovat text, vkládat do něj obrázky, tabulky, schémata, citovat přesně zdroje, generovat obsah, číslovat strany atd. Trénovali také vytváření prezentace. Hlavní část práce nastala v klidnějším období po přijímacích zkouškách. Natře-

nované dovednosti mohli zúročit při psaní práce na vybrané téma. Napsanou práci obhajovali před komisí a diváky z osmých ročníků. Ti si tak mohli vyslechnout výklady doprovázené prezentacemi a mnohdy i praktickými ukázkami. Zazněla dokonce i obhajoba přednesená v angličtině. Program byl opravdu pestrý: Karate, Superman z Čech, Akordeon, Kos černý, Svátá Ludmila, Supernovy a jiné úkazy, Twilight saga, Salcburk aj.

Většina absolventů se s nároky spojenými s vystupováním před obecnostem poprala úspěšně. Získané dovednosti se jim nepochybně budou hodit v dalším studiu.

-prop-

Ve sklepě muzea byla zahájena výstava fotografií

SEDLČANY Zrekonstruovaný sklep Městského muzea Sedlčany od nynějška dlouhodobě slouží jako výstavní prostor. Svoji premiéru si odbyl při vánoční

s ředitelem muzea Davidem Hrochem navštívil ony sklepní prostory v původním stavu: „Byly tady brambory a květináče a podobné věci, ale kromě

Autor fotografií Martin Stecker

výstavě Regionální betlémy, ale tentokrát netvoří jen doplněk krátkodobé výstavy v přízemí. Samostatná výstava fotografií Sanctus Benedictus zde byla zahájena ve středu 15. června.

Autorem snímků je Martin Stecker, vedoucí Ateliéru klasické fotografie na FAMU, který se věnuje fotografování krajiny a architektury a se sedlcanským muzeem již několikrát spolupracoval. Vyobrazené architektonické památky korespondují s prostorem, v němž se nacházejí. Pojtkem je v tomto případě estetické hledisko, nikoli historická či místní souvislost. Fotografie pocházejí z projektu, kterému se Stecker věnoval asi deset let – mapoval benediktinské kláštery po celé Evropě. Zajímavé je i technické řešení výstavy: „Věřím, že volba light-boxů (pozn.: podsvícených panelů) byla vhodná, protože jiný způsob nasvícení fotografií by znamenal mnoho stínů a rušil by výsledný dojem,“ zdůvodnil Stecker.

Také zavzpomínal, jak

toho jsem také uviděl tehle krásný pilř, tehdy částečně zasypáný. Zaujalo mě to a povídali jsme si o tom, že by stálo za to tu nádhru včetně portálu nějakým způsobem zpřístupnit veřejnosti. Při té příležitosti jsem panu řediteli neprozřetelně slíbil (úsměv), že tady potom udělám výstavu. A musím říct, že pan ředitel vynaložil obrovské úsilí, aby ten sklep dostal podobu, kterou dnes vidíte.“

Ředitel David Hroch naopak vyjádřil svůj vděk zřizovateli muzea, městu Sedlčany v čele se starostou Miroslavem Hölzlem, že se rozhodl investovat do rekonstrukce sklepní místnosti v době epidemie, která finanční situaci zkomplikovala. Nakonec architektka Ivana Slavková popsala snahu uvést pozdně gotický sklep do stavu, v němž se mohl původně nacházet, a jak k tomu realizátor Josef Vovsík použil i některé dobové postupy.

Výstava prozatím nemá stanovené datum ukončení, fotografie budou opravenou místnost doplňovat dlouhodobě.

Pavel Žák

Fanánek oslavil narozeniny na pódiu při punkovém večírku

Dokončení ze strany 1

se loučil se svobodou. Nálada byla více než výborná a nic nebránilo tomu, aby vystoupila další legendární formace – Visací zámek. Ani ta rozhodně nezklamala a předvedla, že i po čtyřiceti letech na pódiu rozhodně patří a stále má co nabídnout. „Jede traktor, jede zetor, jede do hor orat brambor“ si zpívali s Visáči snad celé Petrovice.

Po menší pauze, za netrpělivého pískotu nedočkavých fanoušků, pódium s houstnoucí tmou konečně obsadily hlavní hvězdy večera: Tři sestry. Kdo si nedržel pozici v přední řadě už během příprav kapely, neměl šanci se ke skupině dostat blíž. V tento den slavil hlav-

ní zpěvák a asi nejznámější osobnost kapely Lou Fanánek Hagen, vlastním jménem František Moravec, narozeniny, a na náladě všech vystupujících to bylo znát. Byla

nemělo chybu. Večer uzavřelo hudební seskupení M.Z.H.

Teploměry ukazovaly přes třicet stupňů ve stínu, k dispozici ale bylo mnoho možností občerstvení. Festi-

Z nedaleké Příbrami dorazili pankáči z E!E.

skvělá! Tři sestry minulou červnovou sobotu vystoupily v Petrovicích po sedmé a jejich hudební představení

val se obešel bez výraznějších konfliktů a byl pořadatelsky výborně zajištěný.

Jana Motrincová

Nová výstava v muzeu představuje loutky, scény a rekvizity pohádkového příběhu o Krysácích

SEDLČANY Zatímco na náměstí o Rose v sobotu vyhrávala kapela Fanda Tomášek a přátelé, tančila parta příznivců country a mezi záplavou jedno i dvoustopých vo-

livé postavy. A jak se tato putovní výstava dostala do Sedlčan?

„Tuto výstavu, o kterou je velký zájem, původně vlastnili tvůrci večerníčků o krysácích,“ uvedl ředitel sedlcanského muzea David Hroch. „Po zhruba pěti letech, kdy ji sami půjčovali a výstava po tuto dobu putovala po České republice, ji získal jeden kulturní pracovník, který má více výstav a zapůjčuje je jednotlivým muzeím a dalším organizacím. My jsme s ním také spolupracovali a chtěli jsme mít výstavu o Krysácích v létě, tedy v našem hlavním čase. Objednával jsem ji už v roce 2018 a čekali jsme na ni tři roky, protože letní termíny byly na delší dobu zaplněny. V loňském roce, kdy byl ještě covid, také nikdo nechtěl vystavovat, a tak máme výstavu až nyní.“

Pokud mají návštěvníci výstavy zájem, mohou si do detailů z vystavené desítky panelů zjistit všechny podrobnosti o práci animátorů, a jak večerníček vznikl. Perličku nabízí už první panel, který připomíná, že na samém začátku Krysáků stál nápad dvou kamarádů Cyrila Podolského a Martina Šinkovského, když společně cestovali vlakem. Tehdy vůbec nikdo nemohl tušit, že nezůstane pouze u nápadu, ale že bude natočeno celkem šestadvacet epizod večerníčku, na jejichž výrobě stráví členové štábu téměř pět let. Součástí vernisáže bylo vystoupení přípravného sboru Zábójáčku pod vedením Vladimíry Severové.

David Myslikovjan

Z nově instalované výstavy byly nadšené hlavně děti.

zidel bylo představeno vozidlo Big Shock Racingu teamu Martina Macíka, v městském muzeu se konala vernisáž výstavy, nazvané Krysáci. Výstava vychází z úspěšných večerníčků zhotovených pro Českou televizi ve Filmových ateliérech Zlín metodou klasické loutkové animace.

Expozice návštěvníkům muzea představuje dva valašské krysáky Huberta a Hodana, kteří našli domov na smetišti nedaleko Vizovic. Jejich dobrodružství s pražským laboratorním potkanem Edou a sádrovým trpaslíkem Ludvíkem připomínají loutky, jednotlivé scény a rekvizity z pohádkových příběhů. Večerníčků vznikly dvě řady a v obou z nich je slyšet hlas Bolka Polívky, který namluvil jednot-

Fotbalové víkendové výsledky regionálních družstev

30. kolo divize A

TJ Tatran Sedlčany – SK Senco Doubravka 1:5 (1:3)
Branka Sedlčan: 43. M. Hanuš

30. kolo krajského přeboru I. A třídy skupina A

TJ Jíloviště – TJ Sokol Sedlec-Prčice 0:2 (0:1)
Branky Sedlec-Prčice: 12. M. Davídek, 73. M. Raček

15. kolo krajského přeboru I. B třídy skupina E

SK Petrovice – TJ Sokol Nová Ves pod Pleší 1:2 (0:0)
Branka Petrovic: 55. M. Kudrna

16. kolo okresního přeboru

TJ Tatran Sedlčany C – TJ Sokol Počepice 1:0p (0:0)
SK Březnice 1918 – SK Kosova Hora 6:1 (3:1)
Branka Kosovy Hory: 34. J. Nouzecký
SK Jince 1921 – TJ Sokol Dublovice 6:2 (2:1)
Branky Dublovic: 13. (p) M. Vondrák, 89. J. Lomoz

16. kolo III. třídy skupina B

TJ Zduchovice – TJ Sokol Sedlec-Prčice B 2:0 (0:0)
TJ Sokol Dublovice B – SK Obory 3:3 (1:2)
Branky Dublovic: 40. (p) J. Ješuta, 48. P. Vystyd, 67. D. Krůta
TJ Stará Huť – TJ Sokol Kamýk nad Vltavou 9:1 (3:0)
Branka Kamýku nad Vltavou: 90. M. Viskup
TJ Krásná Hora – TJ Sokol Nová Ves pod Pleší B 1:3 (1:2)
Branka Krásné Hory: 8. M. Koudelka
TJ Prostřední Lhota – TJ Vltavan Hřimězdice 2:1 (1:0)
Branka Hřimězdic: 66. D. Šneller

14. kolo III. třídy skupina A – Benešov

TJ Sokol Vrchotovy Janovice – SK Posázavan Poříčí nad Sázavou B 5:3 (3:2)
Branky Vrchotových Janovic: 17., 20. a 57. J. Dvořák, 38. A. Sochůrek, 68. (p) P. Němec

6. kolo nadstavby o 13. až 16. místo krajského přeboru staršího dorostu skupina A

Sparta Kutná Hora – TJ Tatran Sedlčany 7:0 (5:0)

Skupina 4. – 6. kolo nadstavby krajského přeboru mladšího dorostu skupina A

Sparta Kutná Hora – TJ Tatran Sedlčany 3:1 (1:1)
Branka Sedlčan: 25. J. Brunclík

2. kolo o celkové umístění krajského přeboru starších žáků skupina A

FK Brandýs Boleslav – TJ Tatran Sedlčany 1:3 (0:1)
Branky Sedlčan: 32. O. Ballon, 62. T. Hodouš, 66. O. Špánek

David Štverák

Tatran: Au revoir divize

TJ Tatran Sedlčany – SK Senco Doubravka 1:5 (1:3)

SEDLČANY V sobotu 18. června zavítal v posledním 30. kole divize A do Sedlčan tým z Doubravky. Že to bude pro Tatran poslední soutěžní utkání ve čtvrté nejvyšší fotbalové soutěži a sedmá prohra v řadě ukázaly hned první minuty utkání.

V 8. minutě otevřel skóre Lukáš Roubal – 0:1. Během čtyř minut, tedy mezi 27. a 31., se brankově prosadili Dušan Künster s Janem Česákem – 0:3. Markovi Hanušovi se podařilo snížit těsně před poločasovou přestávkou na 1:3. Ve druhém poločase měli ještě dvakrát slovo hostující fotbalisté. Konkrétně v 67. minutě Pavel Krejčí – 1:4 a v 77. minutě opět Krejčí, který určil konečný výsledek zápasu – 1:5. V nedaleké minulosti chodila

v Sedlčanech nejlepší návštěva v divizní soutěži, kolem 400 diváků. Teď přišla necelá stovka fanoušků, která viděla minimálně na rok na sedlcanském pažitě naposledy divizní zápas.

Sestava: L. Dřevojan – Hofman (46. Krotil), Habart, Hašek, P. Lipa (46. Repetný), Hanuš, M. Dvořák (70. Sochůrek), Haas, M. Krůta, L. Brotánek, Novotný (59. Kdolský).

Tatran skončil po posledním 30. kole v tabulce na posledním sestupovém šestnáctém místě s 18 body a skórem 39:88. S ním soutěž opouští ještě Beroun a Jindřichův Hradec. Tatran bude nově hrát krajský přebor, kde se diváci můžou těšit na pikantní a v minulosti tradiční souboje s Dobříší a Spartakem Příbram. Teď si fanoušci od fotbalu na pár týdnů odpočinou, fotbalisty čeká letní pauza.

David Štverák

Vítěz turnaje ve stolním tenisu dostal výjimečně putovní pohár do svého držení na celý týden

SEDLČANY Zatímco před týdnem patřila sokolovna při turnaji ve stolním tenisu výhradně veteránům, z nichž většina měla šedesát let a více, o Rose se na stejném místě utkali v sobotu 18. června hráči různých věkových kategorií, z nichž někteří se dříve věnovali ping-pongu závodně a další působí v různých soutěžích dodnes.

Pátý ročník turnaje o Pohár místostarosty města, který pořádal aktivní sedlcanský stolní tenista Pavel Poslední, přilákal šestnáct hráčů, kteří hráli ve dvou skupinách po pěti a jedné po šesti. „Jako hosté se turnaje zúčastnila i trojice chatařů z Hrachova, kteří ve své osadě mají pěkný ping-pongový stůl,“ připomněl Pavel a dodal: „Ve skupinách hrál každý s každým na dva vítězné sety, potom nás zbylo třináct a rozdělili

Bratřejov), Pavel Černý z Vysokého Chlumce, Jiří Mošanský z Klučenic, Míra Čepelák z Čenkova, Míra Lachout, chalupář z Nechvalic a vietnamský student gymnázia, syn provozovatele obchodu v Rozvoji.

Na třetím místě skončil Michal Procházka a na druhém Miloš Málek, který bude v příští sezóně hrát v Benešově. Tento stolní tenista vyhrál obě skupiny, základní i finálovou a až v následném finále ho dokázal přehrát Vladimír Strnad 3:1 na sety.

Vítěz turnaje se tak stal držitelem putovního poháru, ale podle zvyku z minulých let jenom na několik hodin. Pohár totiž zatím vždy potom putoval do vitríny v dílně Pavla Posledního, kde odpočíval až do dalšího ročníku turnaje. Tentokrát tomu ale tak nebylo. Proč? Pořadatel

O tyto ceny se utkali v sokolovně stolní tenisté v rámci slavností Rosa.

jme se opět do tří skupin. V jedné bylo pět hráčů a ve dvou čtyři. Na základě celkových výsledků jsme určili pořadí a hrálo se o konečné umístění.“

Turnaje se zúčastnili Karel Nevřlida z Kosovy Hory, Zdeněk Kunc, Vladimír Strnad, Miloš Málek, Michal Procházka, Pavel Poslední (všichni Sedlčany), Míra Barda, Vojta Poslušný (oba

této pohárové soutěže totiž Vláďovi, coby svého dobrému kamarádovi slíbil, že díky mimořádnému výkonu si může nechat cennou trofej po celý týden. Tomu se říká pocta!

Poprvé se letos na turnaji hrály také čtyřhry a nejúspěšnější byl Zdeněk Kunc společně s Pavlem Posledním.

David Myslíkovjan

Poutový fotbalový duel Hořejšáků s Dolejšáky sledovalo padesát diváků

VYSOKÝ CHLUMEC K vysokochlumecké pouti neodmyslitelně patří fotbalový

souboj konal ve fotbalové „Aréně Pod Hradem“ za úmorného vedra,

osmdesátých let,“ připomněl Láďa Hřebek, kterému kamarádi říkají Šroub a dával

Hořejšáci se utkali s Dolejšáky ve fotbalové „Aréně Pod Hradem“.

mač, v němž se utkávají hráči bydlící v horní části městyse, tedy Hořejšáci, s fotbalisty co žijí dole, řekněme tedy od rybníku Trubáček a pivovaru až po Vápenici a Březinu. To jsou Dolejšáci. Někdy se ale také stává, že když některý z fotbalistů bydlí na „hranici“ spodku a vršku, nastupuje jednou za Dolejšáky a podruhé za Hořejšáky.

V sobotu 18. června se jejich „nelítostný“

a tak se fotbalové jednatky střetly na dvakrát pětáct minut. Padesát diváků vidělo celkem šest branek a úspěšnější tentokrát byli Hořejšáci, kteří vyhráli 4:2. O výsledek ale v tomto případě nešlo. Mnohem důležitější bylo sejit se, udělat si chuť na dobré jídlo a pití a hlavně se pobavit.

A kdy historie těchto přátelských utkání byla založena? „Bylo to někdy začátkem

dohromady Dolejšáky. „Tehdy se začala scházet k fotbalovým zápasům parta z Březiny a okolí, potom se k nim přidali Hořejšáci a začali spolu hrát pravidelně. Nakonec z toho vznikla poutová utkání.“ Samotný Šroub je dnes už také pamětníkem, pokud se týká těchto fotbalových duelů. Je mu pětáct let a poutové fotbalové zápasy začal hrát v době, kdy mu bylo asi osmnáct.

David Myslikovjan

Oblíbená hasičská soutěž se uskutečnila v mimořádném horku

KVASEJOVICE Místní sbor dobrovolných hasičů uspořádal v sobotu 18. června 13. ročník letní hasičské soutěže v požárním útoku pod názvem Chobot cup. Kvasejovickou soutěž provázelo slunečné tropické počasí.

Představily se hasičské sbory z Kvasejovic, Dobrošovic, Martinic, Nedrahovic, Křovic, Mezného, Přehořova a Boru u Sedlčan. Družstva soutěžila dvoukolově v požárním útoku. Regulér-

nost hasičského klání byla zajištěna elektrickou časomírou a atraktivními průhlednými nástřikovými terči. Minimální časový rozdíl mezi družstvy ze základního kola vytvořil tu pravou bojovou atmosféru do druhého kola.

Vítězem v požárním útoku v kategorii PS 12 se stalo družstvo SDH Jesenice, 2. SDH Nedrahovice, 3. SDH Přehořov. V kategorii PS 8, která nerozlišovala družstva mužů a žen, se na nejvyšší

příčku probojovalo družstvo SDH Martinice (ženy), 2. SDH Kvasejovice st., 3. SDH Kvasejovice ml. V soutěži žen zvítězilo družstvo SDH Martinice, 2. SDH Kvasejovice, 3. SDH Nedrahovice. V kategorii starších žáků zvítězilo družstvo SDH Kvasejovice, 2. SDH Dobrošovice, 3. Bor. V kategorii mladších žáků se na prvním místě umístilo družstvo SDH Dobrošovice, 2. Bor B, 3. Bor A.

František Vávra

Vendula Trachtová byla nejúspěšnějším mariášníkem z regionu

SEDLČANY V Nové formance se v sobotu 18. června konal turnaj v křížovém mariáši, hraný o Pohár starosty Sedlčan. Vyznavači čertovských obrázků se střetli v kategoriích družstev a jednotlivců.

Do Sedlčan dorazilo celkem dvaatřicet mariášníků a kromě domácích hráčů se turnaje, který je tradičně součástí slavnosti Rosa a pořá-

kolem patnácti let,“ svěřila se po skončení turnaje Vendula Trachtová. „Hráli jsme doma o desítky. Turnajů v mariáši se dnes účastním jenom občas a pokud se týká úspěšnosti, záleží na tom, jak mi padne karta. Doma s rodinou ale hrajeme pořád, hlavně se synem.“

Zatímco Vendula to do Sedlčan měla kousek, Jaroslav Dýdek dorazil

Nejúspěšnější účastníci turnaje v mariáši, třetí Jiří Majer (zleva), vítěz Jindřich Jírša a druhý Míla Hurt.

dá jej František Pejša, zúčastnili i jejich kamarádi z Plzeňska, Tábora, Tachova, Milevska, Lštění a z dalších míst.

Mariášnického maratonu, který trval od půl jedenácté až do sedmnácti hodin, se zúčastnily také dvě ženy. Hodně známou hráčkou v regionu a jeho okolí je Jaroslava Zimmermannová z Bystřice u Benešova, která obsadila desáté místo a konkurentkou jí tentokrát byla Vendula Trachtová z nedalekých Sledovic. Ani ona není žádným nováčkem, pokud se týká mariáše. Tentokrát vybojovala jedenáctou příčku a stala se tak nejúspěšnějším reprezentantem Sedlčanska.

„Mě naučili hrát mariáš rodiče, bylo mi tehdy

až z Tachova. „Mariáš je mým velkým koníčkem a jezdím za ním do vzdálenosti až čtyř set kilometrů,“ uvedl hráč, který musí mít tuto karetní hru opravdu velmi rád.

V Nové formance se hrálo pět kol po padesáti minutách a vítězem turnaje se stal Jindřich Jírša ze Zahradnice, druhý skončil Míla Hurt z Plzeňska a třetí Jiří Majer z Lštění. V kategorii družstev byl nejúspěšnějším tým z Bystřice u Benešova, druhé skončilo Milevsko, třetí byl Tábor a čtvrtá příčka patřila domácím Sedlčanům. Nejúspěšnější týmy i jednotlivci obdrželi poháry a věcné ceny, ale s prázdnou nedešel ani jeden z účastníků turnaje.

David Myslikovjan

Rytíř Jakub Krčín pasoval prvňáčky na čtenáře čtrnáctým rokem

SEDLČANY Historický kostým, který je ušit tak, že odpovídá známému a snad i jedinému vyobrazení Jakuba Krčína, na sebe letos opět oblékl několikrát sedlcanský starosta Miroslav Hölzel. Zatímco prvňáčci, jejich učitelky a rodiče měli na slavnosti co možná nejlehčí a neiprodyšnější kusy oděvu, které odpovídaly horkému počasí, bylo tomu u rožmberského regenta Krčína naopak. Jeho háv byl ze sametu a těžkých látek. Ale co by pro autentičnost a dojmy nejmladší generace rytíř nepodstoupil, že?

Ve středu 15. června v 9 hodin pasoval děti v městské knihovně na čtenáře a další skupině se s knihovnicemi věnoval v 10.30 hodin – ve stejných časech jako týden předtím. Jako obvykle mu sekundoval čert, s nímž měl mít Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan plotky. V černém kožíšku vyslanec pekla se zahřívala Jana Roškotová. Podle pověsti čerta využil Krčín při stavbě tvrze v Křepenicích. Protože nechtěl propadnout peklu, tak ho ošidil – kohout zakorhal a ohlásil příchod nového dne dřív než stačil zcela tvrz dokončit...

Setkávání s pohádkovými hrdiny

I když slavnost plynula podle obvyklého scénáře, přesto bývá pokaždé něčím originální. Spontánně se o to zasloužily ve svých odpovědích děti. Tím, jak odpovídaly na otázky ředitelky knihovny Blanky Tauberové nebo její kolegyně Aleny Budkové. Bylo tomu tak i ve středu 15. června. Prvňáčci vyprávěli, co všechno důležitého se během školního roku

naučili a vzpomínali, jaká byla témata jejich návštěv v knihovně v uplynulých měsících. V knihovně se setkali v říjnu se spisovatelkou Jaroslavou Pospíšilovou, v listopadu se prostředím knihovny změnilo na cirkus s klaunem a opičkou Rozárou, v únoru si v prostředí s horskou cha-

zadá některému ze spisovatelů, aby připravil knížku pro prvňáčka. Ta se nedá koupit v žádném knihkupectví. Letošní se jmenuje *Dubánek a tajný vzkaz*, uvedla ředitelka Tauberová první dárek, který dostávají při podobné příležitosti nejmladší čtenáři v celé České republice.

Krčínovi ve středu 15. června jako obvykle sekundoval a jeho vyjádření po svém komentoval čert.

loupkou povídali s babičkou a krajánkem, v březnu je v knihovně uvítaly postavy známé z knížek a večerníků, v dubnu se potkali s Honzou putujícím s buchty od mámy a ranečkem do světa.

Čerti pozor, já umím číst!

„Protože jsme se dohodli, že čtení je hodně důležité, tak dostanete speciální knížku – je napsaná vždy pro prvňáky v daném školním roce. Knížku dáváme už čtrnáctým rokem. Od roku 2009 Svaz knihovníků a in- formačních pracovníků

Druhý dáreček bývá určen jen pro sedlcanské prvňáčky. Jde o magnetku s nápisem Pozor, čtenář. „To znamená, dejte si na mě všichni čerti pozor, protože já už umím číst. Ono v životě budete potkávat spoustu čertů a někteří nebudou vypadat jako ten, který tu s námi je a kterého na první pohled poznáte. Budou převlečení například za pány v saku nebo dámy v krásných šatech a budou vám strkat různé smlouvy. Většinou to jsou smlouvy s peklem. A na malá písmenka v nich si dejte zvlášť dobrý pozor a všechno si pečlivě přečte-

te, než něco podepíšete,“ obracela se s doporučením na posluchače ředitelka.

Krčín se představuje

„Jsem Jakub Krčín z Jelčan a Sedlčan, regent zdejšího panství, pán tvrze křepenicke a obděnické. Dělal jsem vrchnostenského úředníka, dával jsem do pořádku zpustlé hospodářství v klášteře v Borovanech a pak se stal podpůrkabím na krumlovském zámku, kde vládl nejmočnější šlechtic v zemi pan Vilém z Rožmberka. V jeho službách jsem zdokonalil krumlovský pivovar, přivedl jsem tam dřevěným vodovodem vodu, a tak jsem docílil kvalitnějšího piva za dobrou cenu, a tím jsem měšťanským malovýrobnám značně zasloužil. Pivovarnictví jsem se věnoval i nadále a zřídil tak řadu dalších pivovarů. Pravda, měšťanstvu jsem byl trnem v oku, činili si na vaření piva odvěké právo. Kvůli sladovnickému obilí jsem stavěl a rozšiřoval i panské mlýny, řádně dohlédl i na panské ovčiny a dvory, pozemky a mezi tím vším jsem povýšil na purkrabího. Asi nepřekvapí, že jsem se stal regentem, nejvyšším úředníkem na rožmberském panství. Hospodářskými změnami a přísným dohledem jsem značně rozhojňoval majetek a bohatství pana Viléma z Rožmberka,“ představoval se v tom nejlepším světle posluchačům Krčín.

Čert mu oponoval a vykresloval Jakuba Krčína jako neúprosného pána, který nikomu nic neodpustil. „Poddaný lid ho neměl moc rád. Navíc byl posedlý velkými projekty.“

Se slovy čerta o projektech Krčín souhlasil: „To je

pravda a velice mě zajímalo rybníkářství. Tak jsem se do něj pustil. To není jen o měření a výstavbě hráze, ale také se do rybníka musí přivést voda. Tak jsem ji vedl umělými stokami, které jsem sám v nerovném terénu vyměřil. Rybníky jsem stavěl hlavně na Třeboňsku, ale svou pozornost jsem upnul také na Sedlcansko, které tehdy patřilo také Rožmberkům,“ vyprávěl dále o tom, jak se podařilo jeho hrádek Nový Leptáč čili Kratochvíle směnit za Sedlcany, Křepenic, Břekovu Lhotu, Lichovy, Chramosty a Záběhlce, Zvírotice, Zrůbek, část Skryšova a část Dublovic... a zde uskutečnil svoje velké plány. Na potoce Mastník vybudoval velký mlýn, byla tam i valcha pro soukeníky a šlejchárna pro nožíře a brusiče... Ve vyprávění také nemohl vynechat výstavbu rybníka Musík, který je do současnosti perlou Sedlcanska.

Pasování mečem

Rytíř Krčín po svém dohadování s čertem o svých dobrých i špatných činech i lidských vlastnostech na závěr slavnosti každého prvňáčka pasoval na čtenáře. Poklepal klečícího po složení slibu svým mečem na ramínko a podle úsměvného upozornění jedné holčičky k tomu využil jeho ploché, nikoliv ostré strany...

Právě takovými akcemi se knihovnice snaží vychovávat svoje čtenáře, učit je lásce ke knihám i k historii svého kraje. Cesta ke čtenářství a vzpomínka na pasování mečem zůstane jistě těm, kteří opouští letos poprvé školní škamna, i v dospělosti v paměti.

Marie Břeňová

